

c.k.v. Korfbalvereniging



Geschiedenis van c.k.v. DVO
Van 1946 tot 2011
Samengesteld door Jaap van den Bos
Erevoorzitter c.k.v. DVO



Hoofdstukken

Voorgeschiedenis

Uit de oude doos

Oprichting c.k.v. DVO *eerste periode van 1946 tot 1950*

DVO in de jaren 1951 - 1960

DVO in de jaren 1961 - 1970

DVO in de jaren 1971 - 1986

DVO in de jaren 1986 - 1996

DVO in de jaren 1996 – 2011

BIJLAGEN MET FEITEN EN CIJFERS

Het competitieverloop door de jaren heen

Terreinen en accommodaties

Bouw clubhuis en bouw sporthal

Feestavonden en toneelvoorstellingen

Voorzitters, trainers en leden van het bestuur

Sponsors

Uitwisseling Tsjechië, České Budějovice

Loopbaan Jaap van den Bos

Teamfoto's vanaf 1946 tot 2018



Voorgeschiedenis

Bennekom was na de oorlog arm omdat alle mensen in september 1944 het dorp moesten verlaten na de luchtlanding in Renkum / Oosterbeek en op de Ginkelse heide. Dit omdat dit gebied spergebied was voor de Duitsers. Er werd geschoten naar de Betuwe en er werd teruggeschoten. Zo was Bennekom onbewoond en waren veel van de eigendommen verdwenen toen in mei/juni 1945 de mensen weer terug kwamen en moesten veel huizen en andere dingen herbouwd en gerepareerd worden.

Onder deze omstandigheden waren er wat jonge mensen die meer wilden en die probeerden het dorpsleven weer op te pakken. Hoe korfbal daar in terecht kwam is niet duidelijk: er waren al wat verenigingen in de buurt. Ook in Ede was al eerder een poging gedaan om een korfbalclub te stichten. Kort voor de oorlog was er een initiatief door de ENKA genomen. Al eerder waren er voetbalactiviteiten gestart met mensen vanuit de fabriek, waarschijnlijk het latere Blauw-Geel. Ook toen waren de kleuren al zo. Ook voor de korfbalactiviteiten was het voornemen om dezelfde kleuren te voeren. Helaas ging dit initiatief niet door i.v.m. de oorlog.

In Bennekom werd een vereniging opgericht waaruit later ckv DVO ontstond. Er was initiatief en veel doorzettingsvermogen voor nodig. Allemaal eigen inzet, geld was er niet voor ter beschikking, aan improvisatietalent en doorzettingsvermogen was er voldoende aanwezig.

Uitstekend geslaagde Swift-Series in Ede. — Sinds 1939 eindelijk weer 'n officiële Gelderlanddag. — D.K.O.D. zorgde voor 'n puike organisatie. — C.K.B.'ers uit Noord, Zuid, Oost en West ontmoeten elkaar. — De eerste C.K.B.-reunie met Friese deelname. — In Ede 'n erewedstrijd vol spanning. — 'n Halve minuut voor het einde maken De IJsvogels gelijk tegen het Gelders 12-tal. — Officiële belangstelling zonder hoge hoeden, maar met hoge pieten. — Pleijsier „speelt”, Hoogeveen „fluit” en De Greef „spreekt”. — 'n Gelderlanddag met 'n sensationeel staartje. — Z.K.C. en D.I.O. spelen 'n onbesliste finale met 'n onbesliste verlenging. — 'n Strafworpendrama. — De 24e en laatste levert het enigste doelpunt op. — De Zaandammers winnen den Gelderlandwisselbeker. — Nieuwe clubs in Bennekom en Oosterbeek en in Nijmegen gaat Oranje Blauw herrijzen.

SPORTNIEUWS

Op deze foto een aanval van Swift (korfbal) op de korf van D.V.O. Deze wedstrijd, zaterdag in Bennekom gespeeld, eindigde met een 4-2 overwinning voor D.V.O.-II.

Hier de eerste aankondiging van het oprichten van c.k.v. DVO

Uitstekend geslaagde Swift-Series in Ede. — Sinds 1939 eindelijk weer 'n officiële Gelderlanddag. — D.K.O.D. zorgde voor 'n puike organisatie. — C.K.B.'ers uit Noord, Zuid, Oost en West ontmoeten elkaar. — De eerste C.K.B.-reunie met Friese deelname. — In Ede 'n erewedstrijd vol spanning. — 'n Halve minuut voor het einde maken De IJsvogels gelijk tegen het Gelders 12-tal. — Officiële belangstelling zonder hoge hoeden, maar met hoge pieten. — Pleijsier „speelt”, Hoogeveen „fluit” en De Greef „spreekt”. — 'n Gelderlanddag met 'n sensationeel staartje. — Z.K.C. en D.I.O. spelen 'n onbesliste finale met 'n onbesliste verlenging. — 'n Strafwerpendrama. — De 24e en laafste levert het enigste doelpunt op. — De Zaandammers winnen den Gelderlandwisselbeker. — Nieuwe clubs in Bennekom en Oosterbeek en in Nijmegen gaat Oranje Blauw herrijzen.



Deze foto is waarschijnlijk de eerste Bennekomse korfbalfoto van de eerst Korfbalclub uit Bennekom. Ook hier staan een aantal bekenden op, later de steunpilaren voor DVO.



Dit is de eerste foto na de afsplitsing van c.k.v. D.V.O uit 1946.

(op de foto van rechts naar links) Flip Haalboom, Arie Haalboom, Wout vd Berg, Jan Verhoef, Gert van Dorland, Wim Ruijs, Chris Loo. Lena Haalboom, Dita Verhoef, Dikie Ruijs, Eefje Rigter, Gerda vd Top, Willie Dusschoten.



Hier zijn de andere shirts duidelijk te zien: witte bloes met groene baan en donkere broek of rok. Geen standaard uitrusting uit de winkel maar zelf gefabriceerd. Op deze foto al wat meer spelers maar ook wat onbekenden.

Uit de oude doos

Tijdens het onderzoek na het ontstaan van onze vereniging kwamen er wat interessante zaken uit de oude doos te voorschijn. Zaken waren wel bekend uit eigen documentatie, maar de officiële aanmelding bij de CKB (Christelijke Korfbalbond) was niet aanwezig. Tijdens dit zoeken kwam ik een regeltje tegen wat handelde over reiskosten na de jaarvergadering in 1945 voor D.V.O. Officieel bestond onze club toen nog niet. De oplossing was, dat er even tevoren (eind 1945) de Dubbeldamse Chr. Korfbalvereniging genaamd D.V.O. was opgericht. Het was erg leuk om die oude dingen te lezen.

Korfbalmaterialen waren niet te krijgen. En als er nog iets te vinden was, was het erg duur en geld was er ook nauwelijks. "*West helpt Oost*". Dit was een oproep van een districtsvoorzitter. In het westen waren verenigingen die meer dan een bal bezaten, terwijl er in Oost werd gebald met een gal gevuld met gras. Of dat was er niet eens. De actie had succes. Ook Swift Ede deed mee. Ze hadden 2 ballen en stelden er een aan de snelst reagerende club ter beschikking. Voltreffers kreeg een binnenbal: niet uit het westen maar uit het zuiden. SSS krijgt een bal van Pernix.

Alles begint na de bevrijding weer bij elkaar te komen. Steeds meer mensen melden zich weer in Gelderland, o.a. dhr. Gaasbeek. Clubs worden weer actief en er komen nieuwe bij. Ondanks de moeilijke omstandigheden (geen materiaal, geen vervoer, weinig geld) komen er allerlei activiteiten op gang. In maart 1946 kent het CKB 1800 leden. Op de Bondsdag (een toernooi op tweede Pinksterdag) van 1946 waren er 96 deelnemers. Een team bestond uit 12 korfballers. Ieder team neemt een duidelijk gemerkte bal mee. Kledinghaken zijn aanwezig, dus geen hamer en spijkers meenemen. De financiële situatie was verre van rooskleurig, maar ook toen wist de bond waar het geld te halen was: door het uitschrijven van 30 administratieve boetes. Ook DVO kreeg een boete, maar wel die uit Dubbeldam. DKOD krijgt een bal van Oranje Wit.

Op zaterdag 2 maart gaat de competitie weer beginnen, voor het eerst na de bezetting. Tot die tijd worden er seriewedstrijden gehouden en wedstrijden tussen afdelingen of combinaties. Zelfs een wedstrijd tussen een vertegenwoordiging van de KNKB (Koninklijke Nederlandse Korfbal Bond) en een CKB-team. Er is wel sprake van noodcompetitie bij de CKB: SSS, Animo, Swift en het toen bestaande Bennekomse Triumph.

De traditionele pers van toen (het christelijke Trouw) vraagt om de uitslagen door te geven. Al deze informatie is teruggevonden in het lijfblad van de CKB genaamd Lichaamsoefening (LO). Het lijfblad verscheen snel weer toen er weer werd gekorfbald, ondanks allerlei problemen als kosten en papier schaarste. Het was de enige manier om breed te kunnen communiceren.



Het gaat goed met DVO. In 1948 is er al een tweede team in de competitie.

Geschiedenis c.k.v. D.V.O.

eerste periode van 1946 tot 1950

Oprichtingsjaar 1946. Dit is vanuit mijn herinnering opgetekend.

Kort na het einde van de tweede wereldoorlog (in de 2e helft van 1945) werd er in Binnenkom een korfbalvereniging opgericht met de naam **Triumph**. Een aantal namen uit die tijd zijn de familie Hazeleger en de familie Kraaikamp. Er werd gespeeld op een weiland aan de Kerkstraat. Volgens de overleveringen werd er op een vergadering van de leden voorgesteld om op zondag de wedstrijden te spelen. Bennekom was toen een dorp waar een groot deel van de inwoners de zondagrust in ere hielden. Een aantal aanwezigen was tegen dit plan en verliet de vergadering. Besloten werd een andere vereniging op te richten waar de zaterdag de wedstrijddag was. Een aantal oprichters waren Gert van Dorland, Flip en Lena Haalboom, Gert Haalboom, Arie Haalboom, Chris Loo.

Gert Haalboom werd de eerste voorzitter (onderwijzer uit Bennekom op een school in Ede). Al snel werd de naam christelijke korfbalvereniging Door Vriendschap Omhoog (c.k.v. DVO) gekozen. DVO bestond uit 15 leden. Er werd al snel een veld gevonden. Een weiland tegenover boer Steenberg (boerderij De Dikke Boom). Door medewerking van Van de Brink (de bosbaas) werd een provisorisch kleedhok neergezet, waarschijnlijk boomstammetjes met rietmatten. Waar palen en korven vandaan kwamen is onbekend, waarschijnlijk van de CKB. Al in de zomer heeft de vereniging contact met c.k.v. Blauw Wit uit Rotterdam en met c.k.v. Snel uit Dordrecht. DVO nam deel aan serie wedstrijden.

Wedstrijden spelen ging kennelijk niet zo goed op dit natte veld. Door bemiddeling van Chris Loo kon DVO een veld aan de Prinsenlaan huren. In de kerstvakantie wordt de kleedtent overgeplaatst (1947). Inmiddels heeft de vereniging 50 leden en is populair in Bennekom. Activiteiten: op 8-12-'46 is het St Nicolaas feest in de Kraats. Op 8 mei 1947 is er een jaarvergadering in het zaaltje bij Tollenaar. Deze was voor junioren en senioren gesplitst. Het bestuur bestaat dan uit de heren G. Haalboom, G. van Dorland, Jan Verhoef (penn.), Leen Soetendaal en de dames D. Ruijs en G. vd Top. De Twaalfal commissie bestond uit A. Haalboom, E. Vos, H. Stunnenberg en dame C. de Bond.

Wim Ruijs was aanvoerder van het eerste team en Henk Stunnenberg van het tweede team. De trainer was A. vd Brink. Het besluit werd genomen om de contributie op het veld te innen in plaats van thuis op te halen. De jaarrekening van 46-47: inkomsten f 545,05. Uitgaven f 486,36 met een voordelig saldo van f 58,69.

Er waren uitnodigingen van de verenigingen L.O.L, D.O.S., Triumph en Animo. Ieder lid dat geen senior was, werd junior genoemd. Junioren moesten toestemming van hun ouders hebben om de geplande feestavond te bezoeken. Serie wedstrijden vonden plaats in Wageningen, Oosterbeek en op Hemelvaartsdag.

Waarschijnlijk waren de gymschoenen nog op de bon en moesten die via het bestuur worden aangevraagd. DVO had een boete opgelegd gekregen, maar na bemiddeling kwam deze te vervallen. Het veld van DVO werd verhuurd aan de hervormde school voor f 20 per jaar. Tot secretaris werd benoemd de heer Leen Soetendaal want die was in bezit van een schrijfmachine en een telefoon. De eerste beker werd niet met korfbal gewonnen maar met een estafetteploeg.

Jaarvergadering november 1947. Als nieuwe leden werden Jan Kroon, Woud vd Berg en Hendrik Hulstein vermeld.

Er wordt besloten om aan Chris Loo die als militair in Indië is een pakketje te sturen namens DVO met zeep, tandpasta en schrijfpapier (dingen die hij nodig heeft).

In het zaaltje van Tollenaar zijn weinig leden. De voorzitter doet een oproep om vrienden en vriendinnen mee te nemen. Ook hij wist al hoe het werkte want hij merkte op dat "het bestuur veel wijsheid nodig heeft om te besturen. De kern daarbij is "de juiste man op de juiste plaats." Dames werden niet genoemd.

Jaarvergadering juni 1948. De penningmeester meldt een batig saldo van f 205,83 en hij treedt af. Hij gaat in militaire dienst in Indië. Het ledental was toen 87 personen. Wat nieuwe namen uit die tijd: Geurt Buurman (commissaris van materiaal), Aris van Dusschoten, O. Hoekstra en dame Gea Westerik. DVO ging als club voor het eerst op vakantie naar Uffelte. Na de pauze die doorgebracht werd met een kopje thee stelt A. Huter het oprichten van een clubblad aan de orde.

Er komt een klacht over opstellen van spelers door de twaalfal commissie. Iemand vond dat hij ten onrechte niet was opgesteld. De voorzitter doet dit af met de opmerking dat de commissie niet fijngevoelig gehandeld had. Het einde van deze vergadering komt met een oproep om onze naam eer aan te doen. We spelen het spel om het spel en niet alleen om de knikers. Er wordt melding gemaakt van het mededelingenkastje waarvan C. Geursen zegt dat het steeds leeg is. Woud vd Berg gaat er voor zorgen. Hier staat de eerste opmerking te lezen dat er een nieuw veld nodig is.

Bestuursleden zijn G. Haalboom, G. van Dorland, Gerda vd Top, Flip Haalboom, Henk Stunnenberg, Gea Westerik.

September 1948. De nieuwe leden zijn A. Weideman en het gezin Van Buren. Er is gezinsuitbreiding bij Aris van Dusschoten: zijn vrouw krijgt een mandje met eieren aangeboden voor de geboorte van een kind.

In 1946 worden er bij de familie Nooij beugels gekocht om de manden op te hangen voor het bedrag van f 12,60. Waar de manden vandaan kwamen is onduidelijk. Wel was er ook al een kleedtent: in 1946 wordt daarvoor dakbedekking gekocht. In 1948 gaat het beter want er komen nieuwe manden, steunen en voetstukken.

Ook komt het verenigingsleven op gang gezien de aankoop van een vlag, uiteraard groen-wit, voor f 84,45 en een traktatie van 10 koeken voor f 1,50 voor de aspiranten.

In die tijd werden er geen notulen van de bestuursbijeenkomsten geschreven. Wel werden er twee of meer algemene vergaderingen gehouden waar alle leden voor werden uitgenodigd. Deze tijd is vol van zorgen om het dagelijks bestaan en is tekort aan van alles en nog wat. Er wordt veel gewerkt aan de eigendommen die in de oorlog schade hebben geleden.

Vóór de tweede wereldoorlog bestonden er al een aantal korfbalverenigingen die aangesloten waren bij de CKB. Dit waren Swift uit Ede, DKOD uit Heelsum, Voltreffers uit Renkum, SSS uit Wageningen en Animo uit Wolfheze. Er waren ook Gelderse verenigingen aangesloten bij de KNKB . Dit waren ZKC en Rapiditas uit Zutphen, Vada uit Wageningen, Ekca ,Wilskracht, Oost-Arnhem en Mercedes uit Arnhem.

Op de leden vergadering van 15 september 1948 neemt Gert Haalboom afscheid als voorzitter en hij wordt opgevolgd door Henk Stunnenberg. Toen was er inmiddels een clubblad. Een gestencild blad waarin de voorzitter belooft hierin de reglementen van de vereniging aan de leden te laten weten.

In de analen van de Gelderse Korfbalbond staat dat de allereerste club in Ede ADO is. Opgericht in 1927. Het laatste bericht hierover stamt uit 1932. Wat volgens mij minder bekend is, is dat er in september 1944 een korfbalclub is opgericht in Ede met de naam AKU. Het kan niet anders zijn dan dat dit een initiatief was van de AKU-fabriek in Ede. Op dit terrein zijn vergelijkbare initiatieven gestart zoals voetbalvereniging de Rayontrappers, het latere BlauwGeel. Over de korfbalclub AKU is weinig meer te vinden. Misschien heeft het iets te maken met het ontstaan van Swift (de latere korfbalvereniging Ede).

DVO gaat spelen in de derde klasse. De resultaten laten nog wat te wensen over want er was weinig kennis in huis. Gelukkig waren er wat mensen meegekomen van Triumph die al wat ervaring hadden en die kennis inbrachten.

Bestuursvergadering in januari 1949. Lena Haalboom-Versteeg stelt voor thee en suiker aan te schaffen voor thee in de rust. Dit is nu mogelijk omdat de thee en de suiker niet meer op de bon zijn. Tijdens de april vergadering wordt Rein van Velzen benoemd tot commissaris van de materialen. Op de jaarvergadering wordt gemeld dat er 4 teams twaalfallen senioren en 1 aspiranten team spelen. Dit is de eerste keer dat er gesproken wordt over aspiranten: leden tussen de 12 en 14 jaar. Er wordt een commissie gevormd; DVO was toen al sterk in het vormen van commissies. Jo Weideman is de leider en wordt geholpen door Lena Haalboom en Jan van Dusschoten.

Op de vergadering op 17 oktober 1949 worden 5 bestuursleden gekozen. Voorzitter Henk Stunnenberg wordt herkozen. Peet Aalbers (onze latere voorzitter) wordt bestuurder. Aris van Dusschoten en Gea Westerik zijn gekozen. Voor de 5de plaats moet herstemd worden omdat Arie Weideman en Artie van Buren evenveel stemmen hebben. Artie wint de stemronde en treedt toe. Weer worden 2 commissies benoemd: één voor de jaarlijkse feestavond en één voor het St. Nicolaas feest.

Na een roerig begin verlopen de jaren erna rustig. Alles moet wat regelmaat krijgen. We hebben zo'n 80 leden wat voor die tijd fors is. In het vooraf gaande werden al veel namen genoemd. Deze namen worden genoemd in de notulen uit die tijd. Wedstrijdverslagen zijn niet bewaard gebleven. Maar Gertie en Ada vd Hoef stonden altijd klaar om feesten te organiseren.



Foto uit 1950: Aad Huter, Niek Wien, Jo Weideman, Peter Aalbers, Gert Bakker, Niek Teunissen. Corrie de Bond, Hennie van Holland, Dikkie Tollenaar, Mien Veldhuizen, (onbekend), Artie van Buren.



Niet iedereen op deze foto is mij bekend.

Wim en Tinie Ruijs, Cobie v Dolder, Jaap vd Bos, Annie Bakker, Jo Vermeer, Arend v Dolder, Niek Teunissen en Eef Rigter, Riek v Amerongen en Jan Homburg, Wim Mans, Aris v Dusschoten, Co de Jong, Jannie Heiwegen, Gertie en Ada Hoef, Wim v Heusden, Roel Bos, Corrie Vermeer, Nel v d Heuvel.

Lenie Roseboom, Jannie Lammers, Mien Hulstein, Jan v Dusschoten, Co Engeleburg, Gert v d Brink, Annie de Leur, Jaap Rozeboom en Hennie v Amerongen.

De jonge kinderen zijn niet allen bekend. Ik herken kinderen van Van Kranen, Arend v Heusden, Bertus Danen en Mans.



De eerste vakantie in verenigingsverband in Uffelte, 1947. Veel is niet bekend van deze vakantie. Wat wel bekend is, is dat er redelijk veel mensen meegingen voor die tijd. Het was een hele onderneming: zowel in beschikbare tijd maar ook in geld. Een hele week weg van huis.

Op de foto gastheer boer met vrouw en dochter. En dienstplichtige Wim Ruijs en Chris Loo. Voorzitter Gert Haalboom en mevr. Cor van Dorland.



DVO in de jaren 1951 - 1960

In de officiële stukken die er nog zijn is zeer weinig te vinden over de resultaten van de sportwedstrijden en de standen. Kennelijk was dit bijkomend in de gedachtewereld van de toenmalige bestuurders. Dat klopt wel met de tijdgeest en omstandigheden van dat moment. Ook de bond waar we bij aangesloten waren (CKB) had als moto “we spelen voor ons plezier en niet om de knikers”. Hoe anders dan vandaag! Nog steeds voor het plezier, maar een groot deel van dat plezier is nu de prestatie.

Bestuursamenstelling:

Henk Stunnenberg	voorzitter
Flip Haalboom	secretaris
Aad Huter	
Gert van Dorland	
Gerda van de Top	
Jo Weideman	
Rein van Velzen	treedt af

Voor het eerst is er sprake van wintertraining om, zoals het heet, de vaardigheden te vergroten. De aanvraag wordt ingediend bij de Gemeente Ede voor het gebruik van gymzalen.

In 1951 Het eerste lustrum. Hoogtepunten zijn schoolkorfbal, een trainer voor ons 1^{ste} team genaamd De Wijer en de opening van het veld op de Irenelaan. Dit laatste in aanwezigheid van veel bekende namen uit die tijd: de heer Broekman, wethouder Haalboom, Piet de Bruin en de heer Gaasbeek. Er is veel werk verzet aan het veld en de kleedtent. Bijzonder is, dat er speciaal genoemd wordt dat de waterleiding betaald werd door de gemeente. Wil dit zeggen dat de andere kosten voor de club waren? Er is weer een voorzitterswissel: Gert Haalboom -voorzitter van het eerste uur- komt weer terug.

In 5 jaar is DVO de sterkste vereniging van Gelderland geworden. Er zijn inmiddels 92 leden. Het eerste team behaalde een 2^{de} plaats in de 1^{ste} klasse. Het tweede team behaalde een 1^{ste} plaats in de 2^{de} klasse. Het derde team behaalde de 1^{ste} plaats in de derde klasse. Het 4^{de} team belandde in de middenmoot in de derde klasse en het juniorenteam behaalde een 2de plaats. Van Hoogendalem was de eerst trainer van buiten DVO.

Ook financieel was het een goed jaar:

Ontvangen 1294,52

Uitgegeven 1171,52

Resultaat 123,00

Minder goed nieuws: het clubblad De Bazuin verliest zijn hoofdredacteur (Gert Bakker). Het blad was al wat in de versukkeling gekomen. De voorzitter zegt in de vergadering dat het blad lijdt aan bloedarmoede maar wordt niet opgeheven.

Verslag van een deelnemer

In 1952 vond er een watersnoodramp plaats op de Zuid-Hollandse en Zeeuwse eilanden. Er waren dijkdoorbraken en overstromingen met als gevolg veel doden en veel schade. Uit het hele land kwamen er deelnemingen. Er kwam een geld- en goederenstroom op gang en bovendien ontstonden heel veel nieuwe contacten. Het is niet precies duidelijk waardoor de contacten met Strijen ontstonden. Misschien door de plaatselijke korfbalclub? Deze contacten leidden tot de afspraak om met DVO in de zomer van 1953 op vakantie te gaan in Strijen. Veel mogelijkheden voor vervoer waren er niet. De goedkoopste en gemakkelijkste manier was fietsen, maar dat was wel een heel eind. Gelukkig vonden we een oplossing om de bagage vooruit te sturen met een bode. Zo gingen we met 15 jonge mensen op pad. Er was veel vernield aan huizen maar voor de vakantiegangers stonden twee nieuwe kippenschuren gereed om te slapen. Nadrukkelijk twee schuren want de bokken en geiten moesten gescheiden worden.





Deelnemers lijst: Roel en Mien Bos, De Buiten, Niek Teunissen, Gert vd Brink, Tinie van Buren, Wim v Heusden, Gertie en Ada Hoef, Artie v Buren, Jaap van den Bos, Annie Bakker, Eef Rigger, Gert v d Berg, Jan vd Berg (sr), Gert v Dorland, Corrie Vermeer.

We kwamen goed in Strijen aan. Voor ons was alles vreemd maar ons contact was de familie Dubbeldam. Daar waren er echter meerdere van. Uiteindelijk was alles geregeld en een stel ouderen die mee waren hielden ons in het gareel. We hebben veel plezier gehad en ook nog gekorfbald. Op de terugweg hadden we minder geluk want het regende. We hebben uren gefietst in de regen maar het liep goed af. We waren jong: na het natte fietsen was er nog genoeg energie om een kennis in Wageningen te bezoeken.

Ook toen was het ophalen van oud papier lonend. Of de opbrengst gebruikt werd om een nieuwe bal te kopen ofzo is niet bekend. Het bestuur regelde dit. In de jaren vijftig stabiliseerde de club tot zo'n ruim 100 leden. Van de eerste lichte leden was een deel vertrokken maar de vaste kern om verder te gaan bleef de club trouw.

Alles was geordend: een gekozen bestuur (wat een beetje een duiventil was). De twaalftal commissie werd direct door de leden gekozen. Wat nog sneller wisselde was de kascommissie. Zij hielden toezicht op de financiën. Voor allerlei activiteiten zoals feestavonden, propaganda, enz. werden commissies opgericht. Meestal had zo'n commissie een kort leven.

In 1955 wordt Gert Haalboom opgevolgd door Flip Haalboom en korte tijd later door Aad Huter. Ook secretarissen volgden elkaar snel op: Hennie van Amerongen, Artie Weideman van Buren, Peter Toolenaar, Corrie Vermeer en nog meerderen. Sociaal was DVO toen ook al: twee leden A. Huter en Wilie Oelderik krijgen een huwelijkscadeau.

Evenementen waren er genoeg, bijvoorbeeld feestavonden waar leden van de club iets opvoerden. Toneelstukken werden opgevoerd om wat geld te verdienen. Deze hadden titels als 'Het verleden sterft niet' en 'Het wespennest. Hierover later meer. Ook St Nicolaas was vaste gast. Eerst in de Kraats bij Arie Haalboom en later in De Zaaier. Het organiseren van activiteiten kostte geld maar meestal was er zo'n 100 of 200 gulden te verdienen. Dat was nodig voor alle aankopen. Er was altijd veel overleg over de aanschaf van een nieuwe bal of het opknappen van het kleedhok.

Al lezend in de oude verslagen zou je je soms kunnen afvragen of het wel over een korfbalvereniging gaat. Er was in de verslagen niet veel belangstelling voor de geleverde prestaties. We waren inmiddels een van de grotere verenigingen en presteerden best goed. In één jaar werden het 1^{ste}, 2^{de} en 3^{de} kampioen. Maar ook de junioren deden van zich spreken.

In '53-'54 werd er gesproken over het Hoofdklasse Centrum. Dit was een combinatie van 3 clubs uit Amsterdam, 3 clubs uit Utrecht en 3 uit Gelderland. Uit Gelderland waren dit DKOD, SSS en DVO. De planning was zo dat we met de 3 Gelderse clubs samen reisden met de bus van Van de Kolk. DVO is wel actief, we doen mee aan seriewedstrijden, aan de Bondsdag, aan de Gelderlanddag en aan microtoernooien. Het zaalkorfbal begon populair te worden met toernooien in Doetinchem, Barneveld en Zwolle.

Het schoolkorfbal blijft populair, er zijn veel deelnemers. Om het wat op te sieren werd er een wedstrijdje gespeeld tussen het onderwijzend personeel en het Rode Kruis. Een ander evenement was de Gelderlanddag op 2^{de} Paasdag. Dit was vaak vroeg in het jaar met alle risico's van dien: kou, regen of zelfs sneeuw. We hebben het een aantal keren gedaan, met veel plezier en het bracht altijd wel wat poen op voor de club. Meestal moesten we gebruik maken van de kasteelweide op Hoekelum. Maar het is ook wel eens vanwege slecht weer afgelast.

Ons terrein lag aan de Irenelaan tussen de huizen. Het was particuliere grond, eigendom van v.d. Brink van Casa Cara. Er was hard gewerkt om er een sportveld van te maken. Er was een kleedhok (kleedtent) gebouwd. Het was niet veel: een betonnen vloer, wanden van over elkaar sluitende ruwe planken. Deze waren groen ingesmeerd met carboleum. Het dak bestond uit geplakte dakbedekking en twee toegangsdeuren. In het midden was een tussen schot de dames- en herenafdeling met aan dameskant de mogelijkheid om thee te zetten. In de bestuursnotulen staat vermeld dat een van de spelers over het tussenschot had gekeken. Dit was een inbreuk in de privésfeer. Hij werd door het bestuur betrapt en er werd melding van gemaakt. Wat een blamage.



Dit is de kleedtent (klinkt wat vriendelijker dan *hok*). Deze was op de Prinsenlaan gebouwd door de leden en meegegaan naar de Soetendaal. Later is het zelfs naar de Halderbrinkweg meeverhuisd. Toen de Eikelhof klaar was en de verhuizing achter de rug heeft de jeugd de restanten opgeruimd. Buiten stond een gemetselde bak met een kraan waar koud water uitkwam. Daar kon je je wassen. Wc's waren er niet.

Ook werd ons -met veel inzet onderhouden- veld gebruikt door spelende kinderen en anderen die er wel eens wat deponeerden. Wat wij dus weer moesten opruimen. Door het bestuur werden maatregelen genomen: er kwam een bordje Verboden Toegang. Er werd met de politie en de omgeving gepraat. Volgens mij heeft het niet erg geholpen want later in de verslagen wordt er weer gesproken over deze klachten.

Om de financiën wat te verbeteren wordt er op zaterdag tijdens de wedstrijden met een collectebus rond gegaan. Ook werd er een aantal keren actie gevoerd om donateurs te werven. Vaak gebeurde dit met succes want voor één of twee gulden ben je donateur.

De eerste jongeren melden zich voor het bestuur: Eefje Richter (penningmeester), Niek Teunissen (commissie twaalftal) en Corrie Vermeer (secretaris). Al eerder waren Peter Tollenaar en ook Gertie & Ada Hoef en Hennie van Amerongen toegetreden.

Ook in onze vereniging gebeurden een aantal oneven heden waarin het bestuur het voortouw moest nemen. Een van de spelers wordt het veld uitgestuurd door de scheidsrechter, maar deze was in andere omstandigheden ook speler van DVO. Er werd bedankt als lid maar als de boosheid is gezakt komt het weer goed. Een andere speler wordt weggestuurd omdat hij vloekte. De secretaris krijgt opdracht om de ouders te bezoeken en te vertellen dat de speler een wedstrijd geschorst is. Ook wordt een heer, speler van DVO, door het bestuur berispt omdat hij zich niet netjes tegen de dames gedroeg. Er worden ook wat persoonlijke vetes uitgevochten; gelukkig zonder schade voor de vereniging.

Vervolgens werd de verplichte sportkeuring ingevoerd. Iedereen die wedstrijden wilde spelen moest door een onafhankelijke instantie goedgekeurd zijn. Ada en Gertie vd Hoef deden de administratie hiervoor.

Het was in die tijd de gewoonte om als het maar even kon te gaan trainen. Gewoon vrij trainen zonder trainer. Dat trainen kwam eigenlijk neer op veel schieten. Als het dan wat later werd en de jongere kinderen vertrokken moest elk doelpunt van de heren worden beloond door een kusje van een van de dames. Toch waren de bestuurders ook streng. Op een dag was de kleedtent niet afgesloten en de bal lag op het veld bovendien was alle suiker voor de thee opgesnoept.

De straf hiervoor was een week niet vrij trainen. Dat gebeurde wel meer, want als het nat was kregen we geen bal. Die moest droog blijven voor de wedstrijd. We speelden met een echt leren bal met een veter. Als die eenmaal nat was duurde het lang voor die weer droog was. Vervolgens moest die nog ingevet worden om te kunnen spelen. De eerste betaalde trainer van buiten was Karel Ruijs. Er werden goede resultaat behaald. Het 1^{ste}, 2^{de} en 3^{de} team werden kampioen. De ledenstand was 117 leden.

In 1954 stopt Gert Haalboom als voorzitter en Flip Haalboom volgt hem op. Er wordt een donateursactie gestart en een propaganda-avond. Beide met succes. Ook rommelt het wat: een van de bestuursleden vindt het onjuist dat een verloofd stel in het zelfde vak speelt en dat geeft narigheid. Een van de leden schrijft een stukje over DVO in de krant en hem wordt gevraagd wat minder kritiek over zijn eigen vereniging in de krant te schrijven.

Gerda vd Top verlaat na vele jaren het bestuur. Om wat meer geld te krijgen voert het bestuur de collectebusjes in. Tijdens de wedstrijd wordt langs de lijn aan de toeschouwers om een bijdrage gevraagd. Flip houdt het voorzittersschap snel voor gezien en Huter volgt hem op. Veel trouwe toneelspelers brengen weer een stuk op de planken. Dit maal 'Het Wespennest'. De heer en mevr. Van Manen worden bedankt voor het jarenlang regisseren van de door DVO'ers op de planken gebrachte toneelstukken. Het laatste toneelstuk heet 'Het verleden sterft niet'. Ook nu organiseren we weer een Gelderlanddag op de kasteelweide op Hoekelum.

In 1957 wordt de kleedtent gerepareerd. Het materiaal hiervoor wordt bijeen gescharreld via Huter bij Zomer en bij Schimmelpenning. Drie timmerlieden Bertus Danen en vaders v Amerongen en Tollenaar voeren het werk uit. In september 1957 zijn er qua leden aantal 20 senioren dames en 19 senioren heren. In de junioren spelen 17 jongens en 11 meisjes (12 t/m 15 jaar). Bij de aspiranten zijn er 15 meisjes en 17 jongens (11 t/m 12 jaar). Het bestuur beslist over de cadeaus bij bijzonder gelegenheden: f 15,- voor bruiloften, f 5,- bij verlovings en een rekje eieren bij een geboorte. De financiën zijn niet zo slecht want we kopen een nieuwe witte bal. Zo verlopen de jaren 50 tot 60 prima en zonder grote verstoringen. De club is weinig veranderd en nog steeds erg gezellig.

Naast de reeds genoemde leden in het voorafgaande hier nog een aantal namen uit die tijd: Lenie Rozeboom, Nel van de Heuvel, Jans Hulstein, Tinie v Buren, Lenie Haalboom, A Noppen, vd Top en Arend v Dolder.

Het aantal microtoernooien neemt toe. DVO doet zo veel mogelijk mee en met goede resultaten. Het werven van donateurs heeft regelmatig de aandacht van het bestuur want er zijn nog al wat middenstanders en particulieren die willen doneren. Donateurs betalen geen hoge bedragen, variërend tussen de 1 en 5 gulden. Maar op een begroting van 300 tot 400 gulden is dat best belangrijk.

Zo verliepen de eerste 15 jaren zonder grote veranderingen. Het ledenaantal varieerde rond de honderd. We bleven spelen in dezelfde omgeving op hetzelfde niveau tegen de bijna dezelfde tegenstanders die we dus allemaal goed kenden. Er was weinig nieuws te beleven maar dat was gewoon.



DVO loopt in de optocht mee tijdens Koninginnedag



Foto van het eerste team DVO van 1951

Op de foto Arie Haalboom, Wout vd Berg, Arie Weideman, Jan van Dusschoten, Flip Haalboom, Gert van Dorland, Buurman, Lena Haalboom, Gea Westerik, Willie Oelderik, Willie van Dusschoten, Gerda van de Top.



Foto van het eerste team van DVO uit 1954

Op de foto Gert Haalboom (voorzitter), Arie Weideman, Karel Ruisch (trainer), Jan Weideman, Henny van Amerongen, Niek Teunissen, Wim Ruisch, van Hogendalen t(rainer), Jan van Dusschoten, Gert v d Brink, Gertie Hoef, Nel v d Heuvel, Wim van Heusden, Tinie van Buren, Artie van Buren, Corrie Vermeer, Lenie Haalboom, Gerda vd Top.



Foto uit 1955

Wim Hol, Bertus Danen, Niek Teunissen, Arie Heesen, Wim v Heusden, Arie Weideman, Hennie v Amerongen, Greet Groeneveld, Jannie Veld, Jennie Bolder, Trijntje van Holland, Jannie Rigteneveld.



Foto uit 1957 Gelderlanddag

Peter Derksen, Arie Weideman, Jan van Dusschoten, Niek Teunissen, Wil Groeneveld, Corrie Vermeer, Greet Groeneveld, Jannie Rigter, Hennie v Amerongen, Eef Rigter, Wim v Heusden.

Gelderlanddag 1956

Op 2e Paasdag organiseert D.V.O. te Bennekom de traditionele Gelderlanddag ter gelegenheid van haar 10-jarig bestaan.

De wedstrijden worden gespeeld op het hoofdterrein van het prachtige landgoed Hockelum te Bennekom.

Alle CKB-verenigingen nodigen wij uit om op 2e Paasdag naar Bennekom te komen.

Inschrijvingen kunt u richten aan mej. E. Rigter, Diedenweg 93, post Bennekom.

Inschrijfgeld: f 4.— per 12-tal; f 3.— per jun-12-tal.

Het inschrijvingsgeld kunt u per postwissel overmaken aan bovenstaand adres.

D.V.O. hoopt u op 2e Paasdag een prettige korfbaldag te geven.



foto uit 1959 Opening nieuwe veld op de Soetendaal



Jan Dusschoten: in portret en als speler in het veld.



*Korfbal is een sport van beweging,
van starten en snel reageren.
DVO (B.)—Pernix.*

DVO in de jaren 1961 - 1970

In 1958 wordt de huur van het terrein op de Prinsenlaan opgezegd. De heer Van den Brink wilde de huur verhogen van f 50,- naar f 200,-. Na enig onderhandelen liep het toch fout en moesten de DVO'ers een nieuw veld zoeken. Vandaag de dag zou de gemeente Ede zich ervoor inspannen maar dat was er toen niet bij. Er werd een stuk veld aan de Breukelerweg door de gemeente afgewezen maar een stuk grond aan de Soetendaal werd tijdelijk de nieuwe plek voor DVO. Helaas groeide daar de boerenkool nog. Het veld aan de Prinsenlaan moest ontruimd worden en het andere veld moest nog aangelegd worden. Vele vrijwilligers hebben zich ingezet en Jan van Dusschoten kocht vele kilo's graszaad. We speelden onze wedstrijden op de kasteelweide voor het kasteel. We hebben f 1.800,- in kas de aanleg van het veld kostte f 1.640,-.

We doen weer mee met de estafetteloop en ook de schoolcompetitie vindt plaats. We zijn nog steeds actief maar er zijn ook wat probleempjes. De voorzitter gaat samen met Eef Rigter en Corrie van den Bos bemiddelen om de problemen op te lossen. Ook ons clubblad zit in de problemen (geen copy) maar de redactie doet haar best. Dit zijn Joke Gijsbertsen, Annie Zwanenveld, Gert vd Berg, Aart Aalbers en Wim van Heusden. Financieel is alles geregeld, daarvoor zorgden Annie Zwanenveld en Jilles Rijdsdijk. In augustus 1960 wordt het nieuwe veld geopend door burgemeester Oldenhof en wedhouder Rozeboom.



Er was maandenlang heel hard gewerkt. Ondanks wat hulp van de gemeente was het overgrote deel door DVO zelf gedaan. Het egaliseren, gras zaaien, met een lange slang water geven om het maar te laten groeien en uiteindelijk mocht er op gespeeld worden. Om het gras te sparen mochten we niet op dit mooie gras trainen. De krant schreef erover: 'Korfballen op de volkstuinten'.

Op de jaarvergadering in 1960 waren maar 25 leden aanwezig. Uit de notulen lijkt het als of microkorfbal belangrijker is dan de veldcompetitie. Er waren 4 toernooien: 3 in Barneveld en een in Doetichem. Het seizoen bracht ons 3 kampioenen: het 3^{de} en de junioren A en B.

In 1959 waren er voor de laatste keer bestuursverkiezingen gehouden. Bestuursleden werden voor twee jaar gekozen. Op de ledenvergadering van 1961 lijkt het wel of iedereen moe is na de inspanningen. Er treden dan namelijk 5 belangrijke mensen af: A Huter (vz), Hennie van Amerongen (secr), Eef Teunissen (penn.), Gertie Kalster-Hoef (2^{de} secr.) en Jan vd Berg (com. van materiaal). Hij heeft heel veel voor de aanleg van het nieuwe veld betekend. Het nieuwe bestuur bestaat daarna uit Gert Haalboom (waarnemend voorzitter), Bertus Danen, Gert v Dorland, Flip Haalboom, Wim v Heusden, Corrie van den Bos, G. Groeneveld en Arie Weideman. Een van de nieuw gekozen bestuursleden neemt zijn verkiezing niet aan i.v.m. de kosten van het verplicht meereizen naar de wedstrijden van het eerste team. Deze bedragen f 1,50 per keer. In de kascontrolecommissie worden Annie Zwaneveld en Jilles Rijdsdijk benoemd.

Na de aanleg van het nieuwe veld zijn de financiën beneden peil en moet er bezuinigd worden. Na een uitnodiging om aan een toernooi in Eindhoven mee te doen wordt besloten om om financiële redenen niet mee te doen. Ook krijgen de dames na het toneel geen bloemen, dit was te duur. Ook de betaalde trainer Karel Ruijs wordt ontslagen. Eerst moet de rekening van de gemeente Ede betaald worden. Dit betrof de zaalhuur over een aantal maanden. Jan v Dusschoten gaat hiermee aan de slag. Gelukkig wordt er wat verdiend aan de toneeluitvoering, zo'n f 250,- en zijn we weer schuldenvrij. Na overleg kwam de gemeente over de brug en beloofde de kosten van het gymnastieklokaal als subsidie te verlenen. Zo gaat het bestuurlijk goed. Er zijn geen grote beslissingen genomen, maar natuurlijk wel het gewone werk. In de afgelopen jaren zijn veel van de mensen van het eerste uur vertrokken. Een vaste kern van de beginners is nog wel erg actief.



Oud papier ophalen onder leiding van Jan Dusschoten

En gelukkig komen er jongere leden die hun plaatsen innemen in bestuur en commissies. In de stukken komen nieuwe namen naar voren van leden die zich inzetten voor de club. Jan van de Berg neemt afscheid als bestuurder en wordt benoemd als eerste erelid van DVO. Ondanks de armoede wordt er een schrijfmachine gekocht voor het secretariaat. En op de jaarvergadering zijn 10 spelende leden aanwezig.

Ons veld is met veel inzet tot stand gekomen: dan sta je toch raar te kijken dat er een paard loopt te grazen op ons veld. Iemand vond dit een mooi stuk gras en dat moest maar kunnen. Gelukkig was het paard snel weg...

Een ander probleem was de DVO vlag. Deze was opgevreten door de ratten en dus moest er een nieuwe komen. Lena maakt voor f 18,- een nieuwe vlag. Ook de financiële nood is nog niet voorbij. Er worden allerlei acties bedacht zoals de verkoop van ballpoints met opschrift DVO, lucifers (nu een beetje uit de tijd) met het motto 'sigaret in de brand DVO uit de brand'. Opbrengst zo'n kleine f 100,- per keer. Net genoeg om weer verder te kunnen.

Het bestuur moet ook aandacht geven aan de leden wat ook daar gaat er af en toe iets mis. Er zijn klachten dat er een dame is die in een kort broekje speelt in plaats van een rokje. Dat kan toch niet en hier moet het bestuur iets aan doen. Ook is eindelijk de telefoonaansluiting van Jan v Dusschoten klaar en kan hij vanuit zijn huis de zaken regelen. Een wedstrijdsecretaris heeft heel wat te regelen.

Nevenactiviteiten zijn er natuurlijk ook: oud papier verzamelen of ophalen, propaganda-avonden, avonden voor de jeugd, etc. In 1963 wordt Elie Vermeer onze secretaris in het bestuur en zal dat vele jaren blijven doen.

In 1964 komt er weer discussie over onze accommodatie en wordt er in Bennekom een actie gevoerd om alle sportverenigingen samen te voegen. Dit zonder resultaat want ook DVO wil zelfstandig blijven.

De kleedtent vereist altijd aandacht want na de wedstrijden wordt er niet altijd opgeruimd, de afwas wordt niet gedaan en er worden vernielingen aanbracht. Dit laatste speelde na een opknapbeurt waarbij er van buiten gesmeerd wordt met carboleum en er ook van binnen was geschilderd.

Twee heren vonden het nodig om op een mooi geschilderde balk te klimmen om over het tussenschot te gluren naar de dameskant. Dat waren twee zware overtredingen. Ook wordt er geklaagd over de kwaliteit van de thee in de rust. Volgens de klacht was het thee met witte puntjes.

Aan het toneelspelen en uitvoeringen geven komt een eind. Na vele successen loopt het spaak. Er is een nieuwe voorstelling gepland met een nieuw stuk maar er is geen inzet, de rollen worden niet geleerd, enz. Dit alles zorgt ervoor dat het bestuur beslist te stoppen. Wat jammer was van de kosten die al gemaakt waren.

In 1965 is er een soort bestuurscrisis. Veel bestuursleden stoppen en onder leiding van voorzitter Gert Haalboom wordt een nieuw bestuur geformeerd. Flip Haalboom heeft inmiddels ook zijn taak als secretaris neergelegd en is uit het bestuur gegaan. Het clubblad leidt een kwijnend bestaan en niet iedereen weet of het nog bestaat.

Op het technische vlak gebeurt er niet veel. We spelen Hoofdklasse CKB-midden, samen met SSS en DKOD. Er zijn dus drie Gelderse teams, drie Utrechtse teams en drie teams uit Noord Holland. De Gelderse teams zijn constant. De rest wisselt wat. Verenigingen uit die tijd zijn Utrecht: SMS, (uit Zuilen) Desto en DWS, OVVO. Noord: Oranje Nassau, Amsterdam, Word Kwiek, Uithoorn en MIK. We kondigen de wedstrijden van onze top aan op raambiljetten die verspreid worden in het dorp bij de bevriende middenstand. Ook verschijnt er een prijzenkast bij kapper Prins aan de muur. Een van onze toppers verlaat DVO om het betere te zoeken bij SSS. In 1969 komen de eerste gesprekken op gang over een eventuele competitie samenwerking met NKB.

DVO WON WEDEROM

1965-1966

Door een verdiende overwinning op Oranje-Nassau uit Amsterdam is DVO nu geheel veilig voor degradatie. Zelfs klommen zij op de ranglijst weer een plaats. De wedstrijd was vooral voor de rust het aankijken volkomen waard. O.N. startte overrompelend, voor dat DVO het wist was het al 1-0. Na 10 minuten werd het door B. Jager 1-1. O.N. schoot meteen daarop nummer twee door de korf. Door G. Ruysch was het in dezelfde minuut echter al weer gelijk 2-2. Met twee prachtige doelpunten van B. Nijland en B. Danden kwam DVO nog voor rust op 4-2.

De stand in de hoofdklasse is:

DKOD	18	16	1	1	33	150-49
SSS	18	16	1	1	33	141-53
W.K.	17	12	0	5	24	96-72
SMS	17	7	2	8	16	61-65
OVVO	16	7	1	8	15	70-84
DVO	17	5	3	9	13	57-78
Desto	17	6	0	11	12	53-91
DVS	17	4	2	11	10	60-91
O.N.	18	4	2	12	10	65-105
V en V	17	3	0	14	6	48-113

Na rust was DVO de betere ploeg maar in de aanval wilde het niet meer, het schieten en opstellen werd steeds slechter, zodat de verdediging het erg moeilijk kreeg. In de verdediging was het vooral mej. K. Kock die prima speelde en alle ballen onderschepte. Het middenvak, G. Ruysch, G. Hakstegen, D. Veenendaal en vooral R. Stork, speelde zeer sterk. Daardoor bleef de stand tot 3 minuten voor het einde 4-2.

Nadat DVO een strafworp had gemist kreeg O.N. er een te nemen die wel werd benut 4-3. De laatste minuten kreeg O.N. geen kans meer om gelijk te komen zodat het voor de Amsterdammers wel op degradatie-wedstrijden spelen zal uit lopen. De Bennekommers hebben zich de laatste wedstrijden keurig hersteld. Met de uitwedstrijd tegen V. en V. en de gestaakte wedstrijd tegen DVS die nog 30 minuten moet worden uitgespeeld kan DVO nog op een eervolle plaats eindigen.

D.V.O. II verloor haar laatste wedstrijd met 7-3 van DKOD II

D.V.O. c besloot de competitie met een 3-0 overwinning op D.K.O.D. c zodat zij ongeslagen kampioen zijn.



Elie vermeer als bestuurder (boven) en als coach (onder)



DVO 1 in 1975, na haar promotie naar de eerste klasse. op de Foto: Henk Arendsen, Aart van Beek, Arie van Heusden, Jaap van Dusschoten, Jan van Ingen, Hans Borgers, Bets Blokland, Dinie Rozenboom, Herma van Dusschoten, Annemarie van de Heuvel, Jelly van de Werff en Jeanette Barneveld, met trainer/coach Eli Vermeer.

DVO in de jaren 1971 - 1986

Groei na de verhuizing naar het Sportpark De Eikelhof

In 1969 stopt Gert Haalboom en wordt opgevolgd door Peter Aalbers. Hij was al lang lid van de vereniging. In die tijd was Peter een druk bezet man met vele vrijwilligersbaantjes en bovendien zat hij in de politiek. Veel tijd om bij DVO het werk te doen had hij niet maar hij had twee uitstekende assistenten. Dat waren Jan van Dusschoten met veel ervaring -vooral in het wedstrijd gebeuren- en secretaris Elie Vermeer. Zij zaten al langer in het bestuur. Voor de voorzitter zaak om overzicht te houden. Bestuurlijk stonden er veel zaken op de agenda waar men wat mee moest, maar er waren ook nieuwe ontwikkelingen. Het clubblad krijgt weer een opleving na 6 jaar stilstand en er is een oliebollenactie. Daar werden 1.000 zakjes van verkocht.

In begin 1970 was het noodveld gereed en kon er gebald worden op dit veld. De jeugd bleef nog op de Halderweg en dit was geen eenvoudige oplossing. Eind 1972 kwam daar ook een einde aan en konden alle DVO'ers op de Eikelhof terecht. Tijdens de ledenvergadering komt voor het eerst serieus de bouw van een clubhuis ter sprake. Leden van het bestuur zijn dan Peter Aalbers, Gert van de Berg, Jan van Dusschoten, Elie Vermeer, Jannie Heesen van Amerongen, Evert Rigter en Hans den Duijn.



1971 DVO 1 kampioen

Heren: Tino Haaze, Hans den Duijn, Bert v d Heuvel, Reijer Steenberg, Harrie Weideman, Elie Vermeer, Jan v Ingen, Maas Borgers, Jan Mekking.
Dames: Ida de Zwart, Astrid Wernekes. (andere namen ontbreken).

Er komen mensen die het clubblad weer te laten herrijzen, het bestuur is daar blij mee. Ook de oliebollen actie doet het goed. Veel werk ontstaat er door de voorgenomen samensmelting van de competitie van beide bonden. Ook intern moet goed nagedacht worden over voor en nadelen van bepaalde indelingen.

De gemeente Ede subsidieert de kosten van de gymlokalen. Er wordt een bouw commissie benoemd om het club huis te bouwen: Jan Mekking, Peter Aalbers, Bart vd Hul, Jan v Dusschoten en Gert van de Berg.

In 1971 vieren we ons 25 jarig jubileum en ook hiervoor is een commissie benoemd zoals gebruikelijk. Deze commissie maakte een programma voor de viering. Er was een receptie met een opbrengst van ruim 750 gulden en een verloting die ruim 3300,- gulden opbracht. Mooi meegenomen en hard nodig om de kosten van de club te dekken.

Jan van Dusschoten en Gert van Dorland worden benoemd tot ereleden en krijgen een speldje voor 25 jarig lidmaatschap van de CKB. Het jubileum wordt gevierd op kasteel Hoekelum DVO is dan ook al een vereniging met veel commissies Natuurlijk de twaalfal commissie, de jubileumcommissie, schoolkorfbalcommissie, jeugdcommissie en de materialencommissie. Voor al deze groepen zijn mensen nodig die al het werk moeten doen. Nu duiken voor het eerst nieuwe namen op en veel ervan zien we later weer terug bij andere werkzaamheden.

Financieel gaat het redelijk; we zijn net niet failliet en er wordt wat ondernomen. Zo werven we meer donateurs voor fl 2,50. We gaan weer geld verdienen met een chocoladeactie. We verkopen het in repen of plakken en we verkopen oliebollen in februari. Deze zijn gebakken bij Mekking in de werkplaats. De opbrengst ervan is 1700 gulden. Bovendien gaan we de contributie voor alle groepen met 1 gulden per maand verhogen.

We maken nieuwe statuten en huishoudelijk reglement. Die worden Koninklijk goedgekeurd. Ook wordt er besloten de C in de verenigingsnaam te handhaven Een bestuurslid treedt hierom af en bedankt voor het lidmaatschap. De jaarvergadering waar dit alles besloten werd vond plaats in het verenigingsgebouw.

In 1972 doen er aan de microcompetitie 4 senioren- en 1 aspirantenteam mee. Leden moeten apart betalen voor deelname aan de microwedstrijden: fl. 1,50 voor een seniorenwedstrijd en de jeugd betaalt fl. 0,75 per wedstrijd.

Het is 1973. In dit jaar gaan de besprekingen over de fusie door. Er wordt verder voorbereid om het clubhuis te bouwen en er komt zicht op de benodigde financiën. De NCSU schenkt ons fl 3.000,- en leent ons fl. 9.000,- tegen een lage rente. Ook maken we gebruik van een gemeentelijke regeling (een derde regeling) voor fl. 17.700,- . Voor de grond die we voor de bouw nodig hebben betalen we fl. 466,- huur per jaar. Ook zijn we het niet helemaal eens over alle voorwaarden die de gemeente ons voorhoudt.

De huur van de speelaccommodatie is ruim fl 1.000,- per jaar. De twee dames Aalbers treden toe in jeugdbegeleiding (Wil en Co). Er komt weer een nieuwe commissie, genaamd de clubhuiscommissie (populair gezegd 'kantinecommissie'). De eerst bezetting hiervan wordt gevormd door Tyke van Veen, Jelly van de Werf, Greet Vermeer, Wim vd Heuvel en Annemarie Bos. Er volgt een belangrijk besluit: in de nieuwe kantine wordt Amstel geschonken. Maar dat is niet het enige. Er moet veel geregeld worden om straks goed te kunnen functioneren. Er is reden voor wat feestgedruis na het vele werk dat dit allemaal gekost heeft. Maar de nieuw benoemde mensen hebben nog even de tijd om er over na te denken.

Nieuwe namen in het bestuur zijn Hans den Duijn, Maas Borgers en R. v Steenberg. We hebben dan 89 leden. We houden de eerste jaarvergadering in november 1973 in het nog niet geheel voltooide clubhuis. Belangrijke mensen in de organisatie in onze regio die praten over fusie e.d. zijn de bestuurders van Gelderland: Henk Wijtenburg, Henk Hoevers en de ons bekende Henk Welmers.

XPEEL KORFBAL
CHR. KORFBALVERENIGING DVO BENNEKOM



1971

Recreanten o.a. Hans Hootsen, Henk v Amerongen, Bart v d Hul, Wim Hendriks en anderen.

1974 is het jaar van de opening van Sportpark de Eikelhof. Technisch was het een glanzend seizoen voor het 1ste team. Zowel in de zaal als op het veld was er een promotie van de derde naar de tweede klasse.

De officiële opening verloopt goed. Er zijn jeugdwedstrijden en andere spelletjes en natuurlijk zijn er de officiële handelingen. We hadden al een voorschot genomen en een paar maanden eerder het clubhuis in gebruik genomen. Helaas was er nog steeds geen naam gekozen voor het nieuwe gebouw. Er is een grote toeloop van leden, vooral jeugdleden. Helaas waren er te weinig nieuwe seniorendames die we wel hard nodig hadden. Voor het eerst hadden we een welpenteam. En alle leden dragen een embleem op hun shirt.



1974

Eric v Buren, Haaije Postma,
Jurgen Vroegh, Hans Teunissen
Ineke v Doorn, Janneke Tamming,
Petra Aalbers, Jolanda de Bruin.

Bertus Danen, Harrie de Witte, Gerard v
Amerongen, Wouter Haalboom, Rik Danen
Wilco vd Bos, Maartje Hummelen,
Janneke Tamming, Ineke v Doorn,
Wilma Wegener.



Het oliebollenfeest gaat niet door als gevolg van de oliecrisis. Ondanks de crisis vinden we een echte sponsor: de firma Hazeleger. Het eerste jaar krijgen we trainingspakken voor het eerste team en het volgende jaar krijgen we 1000 gulden contant aangeboden.

DVO stuurt 3 leden naar cursus en betaalt de kosten. Het entreegeld voor nieuwe leden bedraagt fl. 4,00 en daar krijg je ook het embleem voor.

De financiën worden zoals gebruikelijk gecontroleerd door mensen die door de algemene ledenvergadering worden aangewezen. Dit jaar zijn dat Aard van Beek en Bets Blokland. Het jaar daarna komt Gert vd Brink erbij. In het bestuur waren de aftredende leden allen herkiesbaar bleek bij de stemming. Jaap van den Bos had meer stemmen verzameld dan Gert vd Berg en Gert werd door de voorzitter bedankt voor het vele werk.

Gelukkig komen er steeds nieuwe namen in de notulen voor. Dit zijn mensen die actief geworden zijn door de snelle groei van DVO. In de vereniging wordt nagedacht hoe we die snelle groei op kunnen vangen. We zijn het er over eens dat we geen leden stop willen. Dit komt niet aan de orde, dan maar improviseren. Het is van het grootste belang om begeleiders en trainers te vinden. Hierbij is alle inzet van iedereen nodig. De aanhoudende groei is vooral te danken aan de uitstekende opvang van de jeugd, alle aandacht, de vele gezellige activiteiten maar vooral de betrokkenheid bij korfbal en de club.

1975



Annemarie Bos, Astrid Wennekers, Bets Groeneveld, Jolanda Tromp, Jelly vd Werff, Dinie Veenendaal, Jaap v Dusschoten, Jan v Ingen, Chris Jansen, Maas Borgers, Kees Roseboom, Arie v Heusden, Aad v Beek.

DVO doet ook mee met allerlei dorpsactiviteiten zoals Koninginnedag. Ook wordt er een platte boerenwagen geleend om mee te doen aan een optocht. Voor de ouderen is er dansles. Dat klinkt wat vreemd maar velen konden niet dansen. En op feestjes -ook bij DVO- werd gedanst. Om dat te veranderen werd Bertus vd Kraats gevraagd les te geven. Dit alles met veel plezier. Er werd gedanst door zo'n 20 stellen en binnen twee seizoenen kon iedereen dansen.

Schoonkorfbal groeide dat jaar door tot een deelname van 21 teams. Ook ons ledental groeide naar 270 leden. In de financiën is dat ook merkbaar: in de uitgaven groeiden de reiskosten door de deelname van meer teams aan de competitie.

Door de groei is al snel sprake van ruimtegebrek en er komt een discussie over de mogelijke uitbreiding van het clubhuis. Bart vd Hul zorgt voor de tekening. Er is voor het eerst sprake van een reguliere pupillencompetitie. Er worden speciale ballen nr. 3 gekocht. Trainen doen we in de Soetendaal en voor het eerst in de geschiedenis mag DVO een uurtje trainen in de Reehorst. Dat is wel laat: van 22.30 uur tot 23.30 uur. Het is wel nodig want we spelen in de 1ste klasse in de zaalcompetitie.

Nieuwe namen dit jaar zijn Adrie en Henk van Heusden en Hans Vroegh. Zo gaat het deze jaren door. Iedereen heeft moeite het tempo van de ledengroei bij te houden. Het bestuur doet er alles aan de organisatie aan te passen aan de veranderingen en de groei. Vele zaken moeten ook formeel geregeld worden. Denk hierbij aan het vervoer van spelers naar de wedstrijden. Omdat de overheid bepaalde dat er achter in de auto niet meer dan 3 kinderen mochten zitten, waren er meer auto's nodig. Dat betekende meer kosten voor de club.

Het steeds weer bemensen van de verschillende commissies, het zoeken van trainers, van begeleiders en scheidsrechters kosten veel tijd. Steeds weer zijn er aanpassingen van het clubhuis nodig. Er komen regelingen waaruit duidelijk wordt dat er horecadiploma's vereist zijn. **Corrie en Jaap van den Bos** gaan naar de cursus. Jan van Dusschoten zorgt voor het middenstand diploma.

Er is discussie over de toekomst van DVO: door de vele jeugdleden heeft de jeugdcommissie de handen vol zij zoekt versterking. Aart van Beek zorgt voor de aspiranten, Hans den Duijn doet de pupillen en Bets Groeneveld regelt de financiën. Nel van Amerongen en Jan van Buren doen ook mee.

In de notulen bij het kopje 'Strafzaken' wordt triomfantelijk meegedeeld dat Aart van Beek is vrijgesproken. Het is niet duidelijk waarvan.

We doen mee met "Bennekom In". Dat is een optocht met versierde wagens. En het clubblad werd weer opgericht onder leiding van Niek Teunissen.

We vieren ons 30 jarig bestaan met een schuttersfeest, een vossenjacht voor de jeugd en een feestavond onder leiding van Chris Jansen, Kees Heiting en Gert vd Brink. Jan van Dusschoten krijgt een ereteken van de afdeling Gelderland. Deze wordt uitgereikt door Han Stoutjesdijk die daarna stopt met zijn korfbal carrière.

We organiseren weer een Gelderlanddag. Hieraan nemen 33 verenigingen deel met 158 teams. Op deze dag worden er 364 wedstrijden gespeeld.

Ook schaffen we korfbalinstructiefilms aan voor de trainers. Er zijn veranderingen in het bestuur. Bart vd Hul en Jelly vd Werff gaan eruit. En J. van Barneveld en Niek Teunissen komen. Corrie van den Bos komt in de kantinecommissie en **Jaap van den Bos** wordt benoemd in het afdelingsbestuur voor competitiezaken. Technisch gaat het niet zo geweldig. Het 1ste team degradeert maar de junioren worden kampioen van Nederland.

Officieel wordt de twaalftalcommissie omgevormd in een technische commissie. Er komt een trimgroep bij voor niet-korfballers, die kunnen zich ook vermaken in de training met korfbal.

In de jaren die volgen verandert er niet zoveel meer. Het sponsorcontract met de firma Hazeleger wordt verlengd en er komt een tweede sponsor: de firma Grootheest. Bovendien wordt er uitgebreid vergaderd over een nieuwe trainer (die ook coach moet zijn) die van buiten DVO komt. Bertus van Gerrevink wordt voorgesteld. Hij komt uit Apeldoorn en hij is betrokken bij Zuiderkwartier.

Het clubblad heeft een nieuwe redactie met bekende namen als Geertje v Dusschoten, Lia Mak, Dien Wernekes, Dik Veenendaal, Gea v Velzen en Gert v d Brink. Aart v Beek stopt en Hans Vroegh komt. Bep Rigger neemt afscheid na 14 jaar en Jan Aalbers wordt penningmeester. Ook Jan v Dusschoten stopt na vele jaren wedstrijdsecretaris te zijn geweest. Hij deed dit sinds 1955. Er komt gelukkig uitbreiding: Martin Kindt wordt de nieuwe aspirantenman. Het is jammer dat Arend v Heusden vertrekt en Kees Mak wordt scheidsrechterregelaar. Het scheidsrechters bestand moet nodig opgevoerd worden.

We geven service aan het afdelingsbestuur. Zij mogen in ons clubhuis vergaderen.

In 1978 is er een ledenvergadering met als thema De toekomst van DVO. Deze vergadering gaat voornamelijk over prestatiekorfbal.

We sparen nog steeds voor oud papier maar er moet een nieuwe opslag plaats komen. De schuur bij Evert Rigter wordt namelijk verbouwd.

Sponsoring verloopt goed. Er komt nieuwe kleding en extra geld van de nieuwe sponsors Van Wonderen en Makelaar Barneveld. We mogen op diverse zaterdagen een busje lenen van een andere sponsor (Hazeleger) om spelers te vervoeren.

In het clubhuis gaat het prima. Wel moet er steeds naar nieuwe mensen gezocht worden om de bezetting op peil te houden. Ook blijft het moeilijk om de wedstrijden te voorzien van scheidsrechters. Om dat probleem op te lossen gaan 15 mensen naar een scheidsrechterscursus. De cursus wordt bij DVO in het clubhuis gegeven. Er zijn alleen DVO-leden aanwezig en dat zijn vele bekende namen o.a. **Jan Sjouke van den Bos**, Annemarie vd Heuvel, Hans Vroegh, Hans vd Linden, Kees Benthem, Wim vd Born, Piet Burgstein, Bep Rigter, Gert vd Brink en **Jaap van den Bos**.

Bij de jeugd komen gelukkig veel nieuwe namen voor. Jan v Buren neemt de leiding over van Bertus Danen. Rinus Hietveld wordt de aspiranten man en Wim v Heusden gaat de junioren trainen. Ina de Zwart gaat de jeugd begeleiden evenals Els Roelofs. Dick Veenendaal bezoekt de ouders van nieuwe leden. Niet alle aanwervingen zijn een succes. Een van de nieuwe leiders vertrekt na een paar weken alweer: degene is het niet eens met de gang van zaken.

We begroeten ons 300^e lid, dit is Gerrit Hamstra. We hebben een masseuse (Hermien) voor behandeling van geblesseerde spelers. Zij houdt twee maal in de week spreekuur in het clubhuis. Ook is er onenigheid over het betalen van de spelersboete. Hoe doen we dit als het eigen schuld is zoals bijvoorbeeld bij schelden of als iemand uit het veld gestuurd wordt. Soms gaan we in beroep en winnen we.

Het bestuur keurt de nieuwe statuten en reglementen goed en we krijgen 6500 gulden subsidie voor de jeugd. Onze trainer Bertus gaat ook de juniorensselectie trainen om het niveau te verbeteren.

Een nieuwtje is het bezoek van studenten korfballers uit Papoea Nieuw Guinea bij de Wageningse studenten.



Afscheid van Bets Groeneveld-Blokland na meer dan 400 wedstrijden voor DVO. Voorzitter Peter Aalbers in functie.

Tweede noodveld voor jubilerend DVO

25 jaar

1971



Bestuur: Evert Rigter, Elie Vermeer, Peter Aalbers, Bep Rigter, Jan v Dusschoten, Gert v Dorland.

Het DVO bestuur bij het 25-jarig jubileum. De moeilijkste jaren zijn voorbij. Er is nieuw elan. Spelen op een nieuw veld en een stevig besluit om een clubhuis te bouwen voor de ongeveer 60 leden, achteraf een juiste beslissing.

Dit jaar wordt 75 jaar korfbal in Nederland gevierd. Ook DVO doet hieraan mee met een uitgebreid programma aan demonstratiewedstrijden. Er is een wedstrijd tussen het personeel van de basisscholen en personeel van het ziekenhuis, spelletjes voor de kinderen en koffie drinken met ouders en belangstellenden. Dit doen we om reclame voor onze sport te maken. Aan het einde is er een demonstratiewedstrijd tegen de Meeuwen uit Putten. Dan laten we even zien wat echt korfbal is!



Jan van Dusschoten verlaat het bestuur en krijgt van de afdeling Gelderland een onderscheiding voor het vele werk voor de korfbalsport: in het bijzonder voor de afdeling Gelderland. Van DVO krijgt hij een mooi glas en een fles cognac met daarbij natuurlijk mooie woorden.

Peter Aalbers maakt bekend dat hij gaat aftreden als voorzitter. Hij wordt wethouder van de gemeente Ede en moet zijn andere functies laten vallen. Bestuursleden uit die jaren zijn:

Peter Aalbers	voorzitter
Jaap van den Bos	voorzitter
Elie Vermeer	secretaris
Jan v Dusschoten	wedstrijdsecretaris
Bep Rigter	penningmeester
Jan Aalbers	penningmeester
Hans ten Duijn	jeugd
Aart v Beek	jeugd

En daarnaast nog Bart vd Hul, Jelly vd Werf, Jeanet v Barneveld, Niek Teunissen en Bertus Danen.

De technische commissie bestaat uit:

Jaap v d Bos (voorzitter)

Evert Rigter

Elie Vermeer

Jaap Groeneveld

Jan v Dusschoten

Jeugdleiders zijn Chris Jansen, Ina en Lettie de Zwart, Bertus Ruttenberg, Leendert Rigter, Henk v Amerongen en Kees Mak.

Andere namen die genoemd worden in de notulen zijn Jacko Ruijs, Co Rozeboom, Herma v Dusschoten, Joke v Dijken Heleen Beekhuizen.

Willem Kaal was een speler van het eerste team. Hij kwam met de trainer mee uit Apeldoorn en hij is helaas op jonge leeftijd overleden,

Dit was de periode van grote en onstuimige groei. In 1980 hadden we 341 leden en alle dingen moesten hieraan aangepast worden. Veel moest voor DVO nog uitgevonden worden. Alle regelingen voor het clubhuis, de hele jeugdafdeling organiseren, etc. Veel ging met vallen en opstaan gepaard maar na 1980 was het allemaal wel wat gesetteld. De omzet van de club groeide van ongeveer 16.000 gulden naar 60.000 gulden in 1980.

Periode 1980 –1985

Met de sportieve prestaties gaat het op en neer. Over het algemeen gaat het goed met de jeugd. Ons eerste team speelt eerste klasse veld en zaal wat niet slecht is te noemen maar het kan beter. Bertus Gerrevink is onze trainer en hij leert de spelers veel. De vereniging ontwikkelt zich verder.

Het bestuur bestaat uit 10 leden. Elie Vermeer verlaat het bestuur na 14 jaar. Op de laatste jaarvergadering als secretaris is hij wat weemoedig. Hij heeft al die tijd gezorgd voor de gehele organisatie en de controle of alles wel goed ging. Hij blijft betrokken want hij blijft de ledenadministratie doen. Hans Vroegh volgt hem op als secretaris.

Jaap van den Bos zat al meerdere jaren in het bestuur als voorzitter van de technische commissie en vice voorzitter. Hij was dus ingewerkt om de voorzittersrol over te nemen.

Het bestuur doet zijn normale werk. Alles wordt meer en meer gestructureerd zodat de dingen niet meer plotseling ontstaan. Bij vv Bennekom is brand geweest in het clubgebouw en DVO biedt voorlopig ruimte aan hen voor de officiële vergaderingen.

Jan van Dusschoten, dhr. vd Berg en Flip en Lena Haalboom worden benoemd tot erelid. Het erelid Gert van Dorland overlijdt in die periode.

Er wordt regelmatig overleg gevoerd met alle commissies en daaruit volgt het naar binnen halen van een kadercursus en een opleiding voor eigen kader. Dit zodat DVO haar eigen technisch kader kan opleiden. De mensen die dit doen zijn Jan Sjouke van den Bos, Kees Benthem en Bets Blokland.

Reijer Steenbergen wordt penningmeester van het clubhuis en Leen v Nielen aspirantenleider. Jan Demming gaat de pupillen doen, samen met mevrouw Malenstein.

De TC bestaat uit Niek Teunissen, Evert Rigter, Herbert Oostendorp, Bart vd Hul, Henk v Heusden en Chris Jansen.

De zaak Bertus Danen wordt afgedaan. Helaas heeft dit tot gevolg dat hij bedankt voor bestuur en als lid.

We doen mee aan de organisatie van de Heideweek.

Penningmeester Jan Albers wordt opgevolgd door Tino Haaze. Op de jaarvergadering wordt uitvoerig gediscussieerd over een nieuwe vlag. Er zijn door een aantal leden ontwerpen aangeleverd in een prijsvraag en hieruit wordt gekozen. Het wordt het ontwerp wat het meest lijkt op de oorspronkelijke vlag. Deze is vroeger door Lena Haalboom gemaakt. Er wordt een ledenvergadering afgelast omdat er niet voldoende leden aanwezig zijn. Twee weken later wordt de vergadering opnieuw vastgesteld en op die vergadering wordt afscheid genomen van Bets Blokland.

In 1983 worden de aspiranten Nederlands Kampioen en Helleen Louwersen wordt geselecteerd voor de aspiranten selectietraining.

Corrie en Jaap van den Bos vieren hun 25-jarig huwelijksjubileum en nodigen de hele vereniging uit voor een gezellige avond in het koetshuis van Hoekelum.

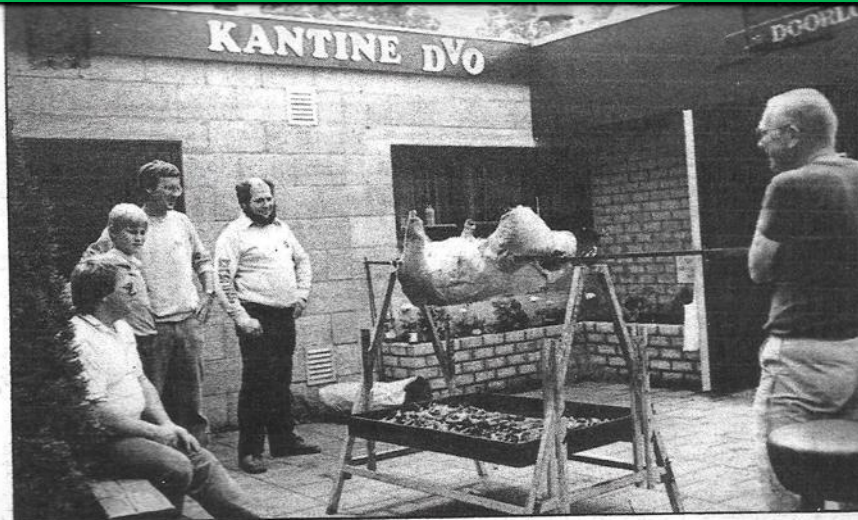
We draaien een boetevrij micro seizoen (dus we hadden voldoende scheidsrechters om alle wedstrijden te fluiten). Er wordt een semi-interland georganiseerd tegen Engeland. Hieraan doen drie DVO spelers mee nl. Margriet Derksen, Nico Teunissen en Kees Vermeer.

In 1984 eindigt DVO op de laatste plaats, samen met 3 anderen. Er moet een beslissing komen wie er degradeert. Het gaat om de eerste teams van HKC Hengelo, Keizer Karel, Wesseler Brink en DVO. We ontsnappende de dans en blijven eerste klasse spelen tot vreugde van allen maar zeker ook van de trainer Bram van Geffen.

We spelen dat seizoen 800 wedstrijden en er komen reclame-uitingen rond het veld. DVO heeft dan 364 leden. Maar een paar minder dan Rapiditas, we zijn bijna de grootste vereniging.

Er wordt ingebroken in het clubhuis en er zijn wat zaken gestolen. Maar wat erger is: uit baldadigheid hebben de inbrekers een brandblusapparaat met poeder erin leeggespoten in het clubhuis. Er moesten 15 mensen aan te pas komen om dit op te ruimen. Hoe het verder afgelopen is is mij niet bekend. Wel is duidelijk dat de daders bij de politie bekend zijn. Kort daarop wordt in het bestuur nagedacht over het aanschaffen van een alarm.

Op het eindfeest wordt door Hans Vroegh een varken -zeg maar een big- geroosterd boven een groot vuur. Maar niet iedereen liet het zich smaken...



Eindfeest DVO een succes

22-6-1985

BENNEKOM - Korfbalvereniging DVO sloot zaterdag haar seizoen af met een groot feest voor alle leden en verdere medewerkers. Na een zwaar zaal- en veldgebeuren kon men dus zaterdag rustig feest vieren. Het begon 's middags met een fietspuzzelrit. Het was erg jammer dat het weer niet erg meewerkte.

De fietstocht was erg gezellig en voerde door Bennekom en de bossen rond Bennekom en Wageningen-Hoog. De tocht duurde plm. 1½ uur. De plm. 100 deelnemers vonden het een prachtige rit. Na afloop kon Jan van Dusschoten

aan de eerste vier winnaars de prijzen uitreiken.

Als eerste eindigde de fam. C. Rozenboom-Bruil, 2de werd fam. J. Aleman, 3de fam. J. Osté, 4de fam. J. v.d. Bos-Van Amerongen. Op de vijfde plaats eindigde met hetzelfde aantal strafpunten de fam. J. Ruysch-C. Mak en de fam. Bot. De poedelprijs was voor Marieke Aleman en Christa Rigter.

Ondertussen hadden de heren Hans Vroegh en Henk en Adri van Heusden een groot Bourgondisch feest voorbereid. Henk en Hans hadden de hele dag staan draaien aan een heel varken, dat aan het

spit werd geroosterd.

Onder grote belangstelling kon voorzitter Jaap v.d. Bos op advies van Hans Vroegh rond 18.00 uur het eerste vlees aansnijden.

Alle DVO-leden lieten zich het vlees en stokbrood met heerlijke sauzen goed smaken. Aan het einde was er van het varken niet veel meer over.

Met de grootste plannen voor de bouw van de Nieuwe Sporthal gaat DVO nu vakantie houden, men hoopt de training op 5 augustus weer te hervatten.

Nieuwe leden zijn dan weer van harte welkom.

DVO krijgt een vergunning om de beide lindenbomen op het terras om te kappen. De bomen stonden dicht tegen de voorzijde van het clubhuis en moesten voor de uitbreiding van het clubhuis sneuvelen. Er werd een juniorenmedezeggenschapsraad opgericht. De firma Bandringa gaat het 3de team sponsoren. We starten met meisjeskorfbal voor zover nodig. Want de beste oplossing voor het teveel aan meisjes is het werven van jongens.

Het goed regelen van verzekeringen zijn een terugkerend onderwerp in het bestuur. Het bestuur besteedt regelmatig aandacht aan het onderwerp maar slaagt er niet in een goede oplossing te vinden. Vele verzekeringen beloven veel in hun documentatie maar dat komt meestal niet uit. Bovendien kun je wel proberen alles te verzekeren maar de meeste zaken zijn voor eigen rekening. Een lastig dilemma.

Om wat meer publiek bij de wedstrijden te krijgen, hangen we wedstrijdaankondigingen op bij winkels in het dorp. Het ledenaantal loopt terug, niet alarmerend maar toch.

Zo gaan we het jaar 1985 in na een tijdperk van wisselingen en verdere opbouw. De bestuursvergaderingen zijn vanaf het prille begin echte regel vergaderingen waarin de hoofdmoot bestaat uit 'overleven'. Dat wil zeggen dat alles wordt gedaan wat mogelijk is om het leuk te houden met zo min mogelijk zorgen. Veel tijd kost het in stand houden van de vereniging: verkiezingen voor bestuur en commissies, geld werven door loterijen, toneel opvoeringen, collectebusjes langs de lijn, het verkopen van lucifers, chocoladerepen, etc. We doen mee aan Bennekomse activiteiten en we organiseren eigen activiteiten zoals spelletjes en optochten of het op de markt staan met een kraam. Af en toe zijn er ook wat strubbelingen, hoofdzakelijk gekenmerkt door de bouw van het clubhuis. Zo gaat er een tijdperk voorbij van grote groei van de club.

DVO in de jaren 1986 - 1996

Met de bouw van de sporthal is het verenigingsleven van DVO nogal veranderd. De eerste verandering vond plaats in 1973 toen het clubhuis werd gebouwd. Hierdoor kwam er meer onderling contact en konden er veel meer nevenactiviteit gepland worden. We waren niet meer afhankelijk van anderen. Wel bleef het verschil tussen de zomer- en winterplanning bestaan waardoor er in de winter weinig gezamenlijke activiteiten waren vanwege het ontbreken van een eigen sporthal. Dat verdween toen de wedstrijden en trainingen allemaal plaatsvonden in de eigen sporthal.

Het ledenaantal bleef op ongeveer hetzelfde aantal: zo rond de 350 leden. Met de ingebruikname van de eigen sporthal liep de ledenaanwas weer snel toe. In 1996 -10 jaar na de opening- was het ledenaantal gestegen tot 550 leden.

Ook de financiële huishouding wijzigde in die jaren drastisch. De financiële begroting groeide van 75.000 tot 150.000 gulden. Inmiddels was de vereniging DVO uitgegroeid tot een van de grootste en sterkste clubs van het oosten.

De organisatie was uitgebreid en solide, met een goed bestuur dat alert was op allerlei onverwachte situaties. Wel moesten de bestuurders wennen aan de omvang van de vereniging. De normale punten in het bestuur gaan volgens de notulen gewoon door. Elke bestuursvergadering wordt er gesproken over alle zaken die zich afspelen in de verschillende commissies en werkgroepen. Niet om verantwoording af te leggen maar om steun te vinden bij de anderen. Zo is er altijd ruimte om de dingen die de commissies bezig houden in de vereniging levend te maken of te houden en ontstaat er een breed draagvlak voor ontwikkelingen. Als er maar even tijd voor was werden de commissies en werkgroepen 2 maal per jaar door bestuur uitgenodigd. Begin 1986 wordt er meegedeeld dat alle loten voor de bouw van de sporthal verkocht waren. Daarover later meer.

Op de ledenvergadering worden de taken verdeeld. De bouw van de sporthal wordt ondergebracht bij een aparte stichting. Doordat de voorzitter en de secretaris lid zijn van het bestuur van deze stichting is de communicatie verzekerd. Tijdens de bestuursvergaderingen wordt steeds een toelichting gegeven op de voortgang van de bouw, enz.

Het DVO bestuur kan zo zijn aandacht blijven geven aan de verenigingszaken en die zijn er voldoende.

In 1986 volgt Jan Sjouke van den Bos Bram van Geffen op als trainer en komt Piet Bajema als verzorger. DVO speelt dan met 5 seniorenteam, 4 juniorenteam, 6 aspirantenteams en 7 pupillenteams in de competitie.

Het DVO bestuur krijgt de Wilson beker uitgereikt voor hun verdiensten en inzet voor korfbal en eert hier mee alle leden die zich verdienstelijk hebben gemaakt.

Het bestuur bestaat uit Ton Weideman, Jeannet Rozeboom, Andre Brasser, Siem Eijgeraam, Bep Rigter. Hans Vroegh, Jaap van den Bos, Gerie van de Weg en Joke Rozeboom.

In 1987 wordt de ledenvergadering afgelast omdat er te weinig stemgerechtigde leden aanwezig zijn nl. 25 i.p.v. de meer dan 100 leden die vereist zijn. Ook werd er weer eens ingebroken. Er was veel schade maar weinig buit. Er zijn wel kosten: als we het zelf doen ong. 2000 gulden Daarom wordt er weer nagedacht over een alarminstallatie die beter dan degene die nu gesloopt is.

Ook toen al waren er problemen met de kantinebezetting op de doordeweekse dagen, zeker door de late sluitingstijd. In 1988 besluit de ledenvergadering op voorstel van Hans Albers om het roken tijdens de vergadering te verbieden. Datzelfde jaar promoveert het eerste team naar de Overgangsklasse. Samenstelling van het kampioensteam:

Dames:

Arina van Heesen
Gea Rozeboom
Dorry de Greef
Marjan Floor

Heren:

Johan Rigter,
Tjeerd de Vries
Wilco van den Bos
Hans Alberts

Begeleiding Henk van Heusden, Piet Bajema
Trainer Jan Sjouke van den Bos

Firma Bandringa wordt sponsor van het eerste team. In maart 1988 wordt er weer ingebroken. Er wordt ook nu niet veel vermist maar er is wel veel schade. In de hal wordt een brandkraan opengezet waardoor de sporthal onder water komt te staan.

Het clubblad De Bazuin viert in 1988 het 10-jarig bestaan. Arie Weideman en Aad Huter worden erelid. Er wordt voor het eerst een managementteam gevormd waar van trainers en begeleiders van de selecties lid zijn (1ste en 2de team).

Landelijk loopt er een discussie over de afschaffing van het middenvak. Voor de ouderen was deze verandering niet zo populair, maar voor de jeugd zeer aantrekkelijk. Spottend was het argument van de jeugd 'de oudjes kunnen niet meer uitrusten tijdens het transport van de bal door het middenvak'. DVO stemde op de vergadering voor afschaffen van het middenvak.

Voor de fam. Burgstein en Van Benthem was dit een belangrijk jaar: beide families vierden een geboorte.

Ook zijn er weer plannen om het clubhuis te verbouwen. Het is een grote verbouwing die 10.000 gulden kost. Daarnaast is er de aanschaf van een nieuwe afwasmachine. Mogelijk gemaakt uit de opbrengst van ons clubhuis. En niet te vergeten nieuw een kassasysteem waarbij alle betalingen voor consumpties worden bij gehouden. Daarbij werd de volgende uitspraak van het bestuur opgetekend: "omzet maken is een goede zaak maar niet de hoofdzaak. In de eerst plaats is de kantine bestemd als gezellige ontmoetingsplaats voor de club."

Van buiten komen er 2 spelers bij DVO voor de selectie Dory de Greef en Freek Keizer.

En wordt er een begin gemaakt met midweekkorfbal en ook komt een sponsoravond ter sprake, In mei 1988 wordt deze nota nu wel aangenomen. Vanaf de veldcompetitie gaan we definitief verder zonder middenvak en wordt korfbal voortaan in 2 vakken gespeeld. Dit is een hele verandering voor velen en er stoppen een aantal bestuurders. Er komt een nieuw stichtingsbestuur want het oude bestuur wil niet verder.

In 1988 wordt ook de reclamefolder *Wat is DVO* gemaakt en uitgedeeld tijdens de ledenwerving.

In het bestuur komen ernstige feiten boven water. Er zijn minder opbrengsten in de kantine. Na allerlei gesprekken en onderzoek is er geen oorzaak gevonden. Er wordt naar nieuwe jonge leden gekeken die dienst willen doen achter de bar. Hier was de voorzitter van de clubhuiscommissie het niet mee eens en hij stopte met zijn werkzaamheden.

De bestuursleden in 1990 zijn: Jaap van den Bos (voorzitter), Hans Vroegh (secretaris), Bep Rigter, Dide van Hoorn, Minnet van de Kamp, Joke Rozeboom, Rijer van Steenberg, Gea Burgstein, Emelie van de Brink, Tijke van Veen en Nico Veenendaal. In totaal 11 leden waarbij de taken goed verdeeld waren en iedereen zijn werk deed.

Door de grootte van de vereniging maar ook de invloed van buitenaf was niet alles wat het bestuur deed meer korfbal gerelateerd. In de Kraats wordt een recreatie korfbalgroep gevormd. De training is in de gymzaal van de school. Al snel zijn er meer dan 20 leden. De eerste trainer is Jaap van den Bos, later opgevolgd door Jan van Dusschoten en nog later door Bart vd Hul en Wim van Heusden.

Er zijn de nodige contacten met andere verenigingen in Bennekom en daar buiten. Er is overleg met de gemeente over deelname aan andere activiteiten. Kortom: een actieve samenleving eist steeds meer van de vereniging en ook de korfbalorganisatie wordt groter en ingewikkelder.

Gea Burgstein vertrekt als bestuurslid en Piet Burgstein komt als voorzitter TC.

Op de jaarvergadering van juni 1990 krijgen Adrie en Henk van Heusden een onderscheiding. Beiden zijn vertrokken als lid. Zij krijgen hun onderscheiding voor de grote verdienste voor de club DVO. Helaas waren ze niet aanwezig op de ledenvergadering.

In 1990 is er ruimte tekort en wordt er een tijdelijke kantoor unit tegen de hal geplaatst om dit op te lossen. Deze dient voor vergaderen en opslag. Er wordt nagedacht over uitbreiding van het clubhuis. Ook wordt er gebroken met de gewoonte om in de kantine te poffen.

In die jaren was er al sprake van een sterke ledenwerving van topspelers door de 3 hoogst spelende verenigingen Gelderland. Dit waren DKOD, Oost Arnhem en Steeds Hooger.

Ook DVO doet hieraan mee, zij het op een wat lager pitje. Vanuit deze werving komen twee nieuwe leden: Koos Meinsma en Koos Bloemsma . Ed Staal komt de technische staf versterken als vaktrainer voor het 2de team. In 1990 leden telt het ledenbestand 471 leden.

DVO sluit een twin contract met de Tsjechische korfbalvereniging České Budějovice om de club te helpen zich te ontwikkelen. Er komt een groep Tsjechen op bezoek bij DVO uit 3 steden: České Budějovice, Treboni en Tabor. In deze steden zijn korfbalactiviteiten gestart. Een jaar daarvoor is een groep spelers en officials in Tsjechië geweest en hier waren DVO'ers bij. Hieruit ontstond de uitnodiging om bij DVO op bezoek te komen.

Uit de jaarvergadering komen een paar doelstellingen voort, bijvoorbeeld het verbeteren van de financiële situatie. Het doel was extra geld te verwerven in plaats van bezuinigen op uitgaven. Daarnaast ook het streven naar een top positie voor het eerste team en de binding van voormalige spelers voor taken in de vereniging. Jos van Ginkel treedt toe in het bestuur.

Er is een deuk in het ledenaantal: de we dalen van 500 naar 425 leden. Gelukkig groeit dit het jaar erna weer naar 471 leden.

In 1991 worden de junioren kampioen en promoveert het eerste team. We organiseren een interlandwedstrijd tussen Denemarken en Portugal in het kader van het EK. Helaas was er daarna weer degradatie op het veld. Dit ging nog een poosje heen en weer: het volgend jaar promotie op het veld maar jammer genoeg degradatie in de zaal.

Bestuurders in 1994: Jaap van den Bos, Jos van Ginkel, Reijer Steenbergen, Jurgen Vroegh.

We nemen vroegtijdig afscheid van selectietrainer Eric Wolsink. Er was geen gelijke visie over de toekomst van DVO. Jacques Kop Jansen - tot dat moment juniorentrainer - volgt hem op.

Er staat een fusie tussen de districten Overijssel en Gelderland op het programma. Dit vanwege de verwachte kostenbesparing. Voor DVO is dit echter nadelig vanwege de hogere reiskosten. DVO wil graag een topklasse vormen voor junioren. In 1995 nemen een paar mensen ontslag: Piet Burgstein en Wim van de Heide.

1995

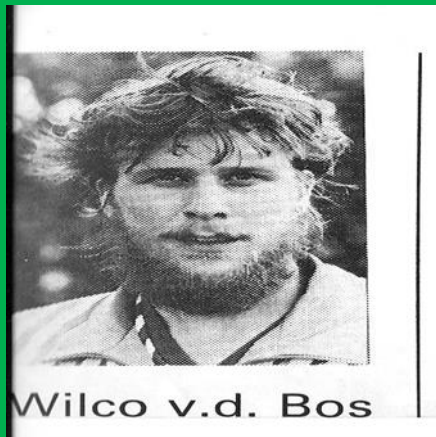
Wilco van den Bos neemt afscheid als speler bij DVO

Afscheid DVO van Wilco van den Bos

BENNEKOM - Wilco van den Bos speelde zaterdagavond zijn laatste wedstrijd voor de korfbalvereniging DVO. Hij had daarbij het genoegen dat één van zijn eerste schoten in de wedstrijd tegen Wit Blauw een 1-1 stand op het scorebord bracht. Bovendien maakte hij daarmee het tweehonderdste competitie-doelpunt.

De sympatiese zoon van DVO-voorzitter Jaap van den Bos behoorde twaalf jaren bij de selectiegroep en speelde negen seizoenen in het vlaggeschip van DVO. De Bennekommer gaat in verband met zijn werk verhuizen naar Amsterdam. Als trainer van Noviomagum in Nijmegen maakt hij het seizoen nog vol.

In de bestuurskamer kreeg Van den Bos zaterdagavond na afloop van de wedstrijd DVO-Wit Blauw van de selectie groep een cadeau aangeboden. Volgende seizoen wordt Wouter van de Houten de opvolger van Van den Bos. Van de Houten speelt nu nog in het tweede team.



Wilco v.d. Bos

DVO in de jaren 1996 - 2011

De geschiedenis van 1996 begint met het 50-jarig bestaan van DVO. De eerste 10 jaar van een vereniging zijn belangrijk want in deze eerste jaren wordt de mentaliteit en de sfeer van een vereniging bepaald. Na veel omzwervingen is er na 25 jaar stabiliteit gekomen. We hebben de noodlocaties verlaten en hebben ons gevestigd op sportpark De Eikelhof. Daar is het clubhuis gebouwd. Op dat moment het grootste project in omvang en in geld.

Het 50-jarig jubileum wordt uitbundig gevierd met als hoogtepunt de opening door de burgemeester van het nieuwe kunstgras veld. Vanaf dat moment hebben we voldoende ruimte voor alle wedstrijden en alle spelers. Bij de opening van het nieuwe veld trad voorzitter Jaap van den Bos na ruim 22 jaar besturen af. Hij wordt opgevolgd door Jos van Ginkel. Wel gaat Jaap verder als leider van de Stichting DVO hal wat hij inmiddels ruim 10 jaar doet.

Bestuursleden in 1996: Jos van Ginkel (voorzitter), Henny Rozeboom (secretaris), Eric van Buren (penningmeester), Reijer van Steenbergen, Joke Roseboom, Peter Aalbers, Chris Jansen, Mieke Welgraven, Diederik van de Kamp, Marianne van de Goor.

In 1997 komt er een Engels aspirantenteam op bezoek bij DVO. Alle andere groepen en commissies draaien goed. Ook de financiën zijn op orde. Natuurlijk blijft het normale werk van het bestuur door gaan. Veelal hetzelfde als 10 of 20 jaar geleden. Alleen is het veel meer werk en vaak ook wat gecompliceerder. Maar dit alles hoort bij een normale gang van zaken van een vereniging. Er waren wedstrijden voor allen: senioren, junioren, aspiranten en pupillen. Er waren bijzondere acties, er waren contacten met het KNKV en de gemeente Ede. Er was overleg met de Stichting DVO hal en met de andere commissies binnen DVO.

In 1999 nemen jeugdteams deel aan het kampioenschap van Nederland. De junioren 1, aspiranten B1 en C1. Onze penningmeester neemt om gezondheidsredenen ontslag, dat was heel jammer (dit betrof Reijer van Steenbergen).

Trainer Bram van Geffen neemt tijdelijk het trainerschap van de selectie waar door de ziekte van trainer Jacco Vermeer.

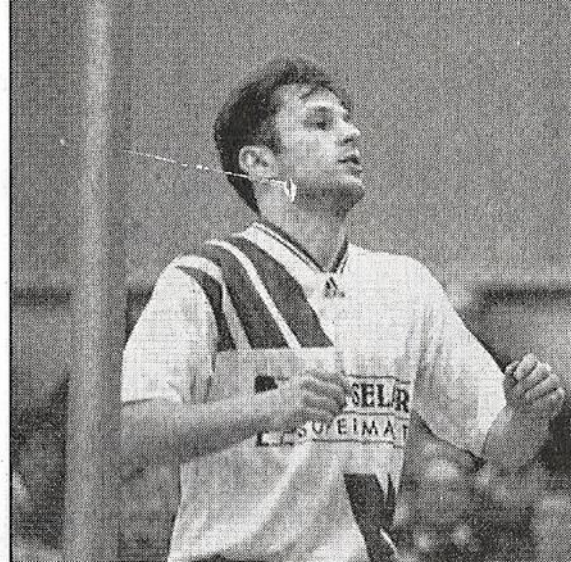
In 2000 worden er inmiddels 12 teams gesponsord.

In 2001 is de belangrijkste gebeurtenis de opening van de aanbouw van een tweede zaal in de sporthal (genaamd de Jaap van den Bos hal) en de uitbreiding van kleedkamers. Hiermee was het stichtingsbestuur van de sporthal al wat langer bezig. Allerlei vergunningen moesten herzien worden. Gelukkig werkte de gemeente goed mee. Dit vanwege een gedeeld belang. De tweede zaal zou gebruikt gaan worden voor schoolsport en daardoor kon sportzaal de Spinakker gesloopt worden. Het Stichtingsbestuur van de sporthal was er maar druk mee, ook omdat er een aannemer moest worden gezocht. Natuurlijk lag onze sponsor Gerritsen Bouwbedrijf voor de hand als bouwpartner. Maar al met al betekende dit weer een flinke inspanning voor alle vrijwilligers. Elke 5 jaar was er zo een groot project te klaren.

In 2002 treedt voorzitter Jos van Ginkel af. Hij heeft 6 jaar de kar getrokken. Op dat moment is er nog geen opvolger bekend. Er zijn wel twee kandidaten voor het volgende jaar. Jaap van den Bos (erevoorzitter) helpt dit jaar te overbruggen. In dit jaar overlijdt ons erelid Jan van Dusschoten.

In 2003 is het meest opvallende feit de viering van 100 jaar Korfbal. DVO is hiervoor benaderd door het KNKV. Een werkgroep onder leiding van Jaap van den Bos neemt de organisatie voor haar rekening. Dit in samenwerking met een landelijke werkgroep die bestaat uit mensen van het KNKV. Alle kampioenschappen worden tijdens de viering van 100 jaar Korfbal gespeeld. Daarnaast waren er nog andere activiteiten zoals Beachkorfbal (dat was een grote hoop zand die werd losgeharkt), paalschieten in 2-tallen en optredens van artiesten. Deze leuke dag eindigde met vuurwerk.

Johan Rigter speelt zijn 400^e wedstrijd en wordt mister DVO genoemd. Dat is mooie promotie voor DVO. Johan Rigter speelde 16 jaar in de selectie waarvan 14 jaar in het eerste team. Hij speelt meer dan 400 wedstrijden en is altijd trouw gebleven aan zijn club. Hij had vele kansen om verder te komen.



De Julianaschool wordt Nederlands Kampioen schoolkorfbal. DVO start G-korfbal als groep binnen de club.

Op de jaarvergadering wordt Matthijs Soede gekozen tot voorzitter van de club.

Leden van het bestuur zijn:

Matthijs Soede	voorzitter
Hennie Rozeboom	secretaris
Kees Mak	penningmeester
Margriet Derksen	wedstrijdsecretaris
Johan Rigter	vrijwilligers
Wim van Aalten	clubhuis
Rik Bijl	

In 2004 wordt het 700ste lid aangemeld. En de kunststof manden worden in bedrijf genomen. Rieten manden behoren definitief tot het verleden. In dat jaar maakt Jos Roseboom zijn entree in Oranje.

In 2005 is er een teleurstelling te verwerken: geen promotie in de zaal. Daardoor doen we niet mee in de Korfballeague maar blijven we in de hoofdklasse.

In 2006 gaat Jet Brandsma weg. Maar met de club gaat het goed. Er zijn 776 leden. Het bestuur bestaat dat jaar uit Matthijs Soede (vz), Jaap van Roekel (secr.), Kees Mak (penn), Wim vd Born (wed secr), Christa Rigter (clubhuis) en Rik Bijl.

De nieuw aangelegde speeltuin wordt in 2006 geopend.

Jan Neelen was de hoofdtrainer en hij wordt in september 2007 opgevolgd door Daniël Beekmans. Hans Teunissen wordt assistent en Cor Vermeer is begeleider.



Vergroot Foto

*Het frisse DVO-trio:
Teambegeleider Cor
Vermeer, hoofdtrainer
Daniël Beekmans en
assistent Hans Teunissen.*

Foto: Jan Pit/BDU

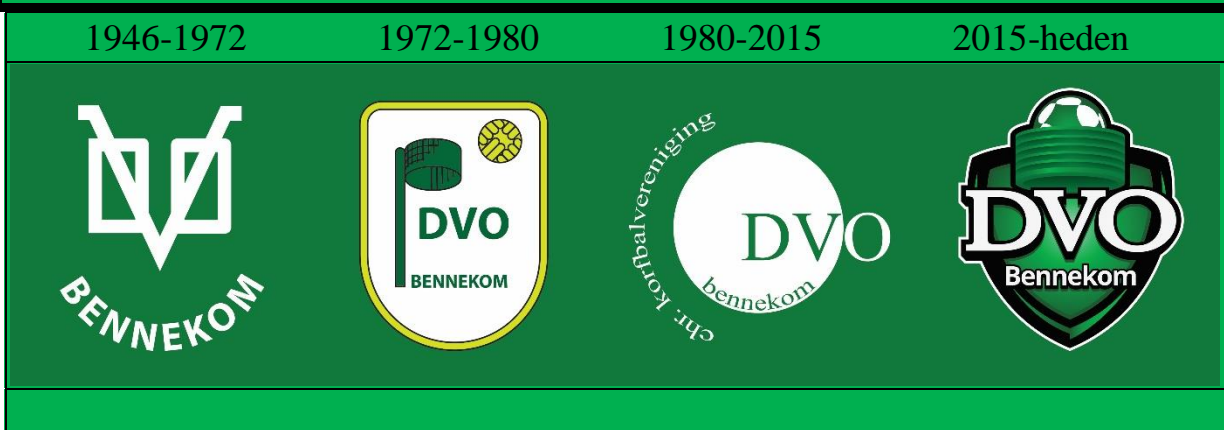
Er zijn ambities om zo hoog mogelijk te korfballen. Daarom wordt de stichting Topsport DVO opgericht. De statuten van de club worden hiervoor aangepast.

In 2008 overlijdt Elie Vermeer. Hij is oud-secretaris en trainer van de club geweest.

In 2009 promoveren we met de selectie naar de hoofdklasse en komt er een tweede schutter in het team naast Jos Roseboom. Dat is Momo Stavenuiter.

Jaco Vermeer neemt als trainer/coach het roer weer over van Beekmans. En in 2010 is de lang verwachte promotie naar de Korfbal League uiteindelijk toch bereikt! Dit na een spannende wedstrijd tegen OVVO/De Kroon uit Maarsen. In de media verschijnt een filmpje met de tekst 'DVO op karakter naar de Korfbal League'.

In 2011 bestaat DVO 65 jaar. En de sporthal bestaat dat jaar 25 jaar. Alle reden dus om bij stil te staan bij deze mijlpalen. Er wordt een jubileum georganiseerd met vooral aandacht voor de realisatie van de sporthal. Er was met name speciale aandacht voor de mensen die zich daarvoor hebben ingezet. Op deze bijeenkomst treedt Jaap van den Bos af als voorzitter van de Stichting DVO hal. Dit na meer dan 25 jaar onderdeel geweest te zijn van het bestuur. Tel daarbij nog al de tijd die voordien nodig was om zo'n groot project te laten rijpen. Van droom naar werkelijkheid: van het bedenken van het idee, naar het delen van de droom tot het zoeken van medestanders die mee wilden dromen maar ook de capaciteiten hadden om hieraan een grote bijdrage te leveren. Dat het uiteindelijk allemaal is gelukt is een geweldige prestatie!



BIJLAGEN MET FEITEN EN CIJFERS

Het competitieverloop door de jaren heen

Op 19 juni 1946 vraagt het bestuur van de pas opgerichte vereniging c.k.v. DVO het lidmaatschap aan bij De Christelijke Korfbal Bond in Gelderland. Er waren voldoende korfbalverenigingen in de buurt om wedstrijden te organiseren. SSS in Wageningen Swift in Ede, Voltreffers in Renkum, DKOD in Heelsum en Animo in Wolfheze. Op 3 juli werd er toestemming gekregen, voorlopig voor een jaar.

Er werd op dat moment nog geen competitie gespeeld. Wel werden er al vriendschappelijke wedstrijden gespeeld zoals tegen Bolnes en tegen SSS ter gelegenheid van de opening van het nieuwe veld.

De eerste officiële wedstrijd was tegen SKV 2 uit. De competitie werd georganiseerd vanuit de afdeling Gelderland. In een paar klasse moest alles immers weer opgebouwd worden. Tijdens de oorlog werden er geen wedstrijden meer gespeeld.

De nieuwe club DVO moest beginnen in de derde klas:

1946	3 ^{de} klasse
1947	2 ^{de} klasse
1948	1 ^{ste} klasse DVO eindigt als laatste in de poule met 5 punten
1949	4 ^{de} plaats met 6 punten
1950	4 teams in de competitie. DVO 2 kampioen
1951	2 ^{de} plaats achter DKOD en een 2 ^{de} plaats voor de junioren op de bondsdag
1952	/
1953	organisatie Gelderlanddag, trainer Karel Ruijs en 117 leden
1954	1 ^{ste} , 2 ^{de} en 3 ^{de} kampioen
1956	ledental 100
1958	3 ^{de} team en de jeugd middenmoot. 1 ^{ste} en 2 ^{de} team kampioen: promotie naar de 1ste klasse
1959	1 ^{ste} team 3de van onderen C jeugd teruggetrokken A jeugd kampioen
1960	1 ^{ste} en 2 ^{de} team middenmoot 3 ^{de} team kampioen jeugd A en B kampioen

Wordt dus *supporter* van ckv DVO



In de eerste jaren van het bestaan was er bestuurlijk weinig belangstelling voor de resultaten van de korfbalcompetitie. Er werd weinig over vastgelegd. Slechts hier en daar een opmerking. Ook zijn een heleboel krantenknipsels en foto's zonder datum. Hierdoor was het moeilijk uit te zoeken hoe het verloop van de korfbalcompetitie was. Ook in de jaarverslagen is hierover weinig te vinden. Destijds was het de gewoonte dat de wedstrijdsecretaris de resultaten voorlas en helaas werden deze niet genoteerd.

1961 1^{ste} team 5^{de} plaats
 2^{de} middenmoot
 jeugd een na laatste

Het is het eerste jaar dat er sprake is van een micro wedstrijden.

1962 middenmoot door verlies van DKOD en winst op SSS
1963 1^{ste} team ergens in de middenmoot.

Details: topschutters waren Henk Hoefakker met 28 goals en Arie Heesen met 26 goals. Doelpuntenscore was 130 voor en 104 tegen. In Barneveld eindigen DKOD en DVO gelijk. DKOD werd de winnaar op doelsaldo.

1964 1^{ste} team 4^{de} plaats en op de toernooien werd niet veel gepresteerd. Alleen Barneveld was een succes.

1965 hoofdklasse middenmoot
DVO 3 werd kampioen
Junioren ongeslagen
B jeugd kampioen

1966 handhaven

1967 middenmoot

1968 Niet al te beste resultaten in de competitie dit jaar

1969 /

1970 Eerste jaar micro competitie

1971 Junioren 2^{de} van Nederland

1972 /

1973 /

In deze jaren wordt gekeken naar de competitie indeling door het samenvoegen van de twee bonden.

DVO haalt te weinig punten om in de eerste klas te worden ingedeeld en gaat naar de tweede klasse. Dit als gevolg van de herindeling door de samenvoeging van de competities van de KNKV en de CKB.

1974 DVO speelt in de 2de klasse
3^{de} en 4^{de} team kampioen.

Details: spelersnamen in de jaren 1960-1974

Jannie van Amerongen,
Corrie van den Bos,
Bets Groeneveld,
Bep Nijland,
Alie van Buren,
Dide van Ingen,
Dinie Veenendaal,
G van Roekel,
Gert Hakstege,
Peter Tollenaar,
Henk Hoefakker,
Arie Heesen,
Bertus Danen,
Jaap Groeneveld,
Gert Ruijs,
Evert Rigter,
Arie van Heusden,
Dora van Dusschoten,
R Stork,
Kinge Koch,
B van Duren,
Elie Vermeer,
Annie van Dolder,
Jan Egging,
B Ruttenberg,
B Jager,
Bart vd Hul,
Wilma Ruijsch,
Jan Doornebos,
Chris Jansen,
Aad van Beek,
J de Haas,

Cees Engelen,
G Holleman,
R Oostendorp,
Tijke v Veen,
Jellie van de Werf,
Arie van Heusden,
Jaap van Dusschoten,
Dinie Roseboom,
D Oostendorp,
Herma van Dusschoten,
Maas Borgers,
Annemarie Bos,
H Lammers,
J Barneveld en
Jan van Ingen.

De resultaten van de eerste 14 jaar zijn wisselend en vooral afhankelijk van de gang van zaken in de vereniging. Tijden van veel enthousiasme worden afgewisseld door tijden waarin het allemaal niet meer zo leeft. Vooral in die slappe tijden wordt er geklaagd over slecht bezochte trainingen en veel afzeggingen voor de wedstrijden. Maar DVO komt er steeds weer bovenop.

Tot 1972/1973 is er bijna geen kans op degraderen. Ondanks alles behoort DVO tot een van de beste verenigingen van Gelderland. Echt aandringen van andere clubs om mee te doen in de hoofdklasse was er niet.

In deze jaren waren een paar mensen heel belangrijk voor het voortbestaan van DVO: Gert Haalboom als voorzitter, Elie Vermeer als secretaris en Jan van Dusschoten.

Daarna worden we landelijk ingedeeld samen met de clubs uit het inmiddels gevormde KNKV. De krachtverschillen waren groot tussen de clubs in het westen en de rest van het land. Door een proefcompetitie werden de sterktes bepaald. Voor zover te achterhalen waren er maar een paar clubs uit de CKB competitie die mee konden met het landelijke niveau. Dat waren DKOD en Pernix. De rest moest genoegen nemen met een lagere plaats. In een poule van 8 clubs mochten alleen de bovenste 4 verder meedoen. De andere 4 daalden een klasse lager.

Zo kwam DVO terecht in de 2 de klasse Het jaar erop zelfs in derde klasse. Vandaar uit moest de opmars opnieuw beginnen.

- 1974-1975 Na de degradatie vorig seizoen daagt er weer licht en het 1^{ste} wordt kampioen op veld en in de zaal.
- 1975-1976 In de zaal 1ste klasse en veld 3^{de} plaats
- 1976-1977 beslissingswedstrijd tegen Oranje Zwart verloren: 2^{de} plaats
- 1977-1978 goede 3de plaats zaal, veld 3 de plaats 3^{de}, 4^{de} en 5^{de} kampioen
- 1978-1979 promotie naar de eerste klasse
- 1979-1980 pupillen kampioen
- 1980-1981 zaal 2de klasse
- 1981-1982 nieuwe kleding van Wonderen
- 1982 1983 aspiranten Kampioen van Nederland veld en zaal 2^{de} plaats
- 1983-1984 behoud 1^{ste} klasse. Dit na beslissingswedstrijden tegen Onder Ons en Naas
- 1984-1985 junioren kampioen van Nederland
- 1985-1986 middenmoot
jun. kampioen van Nederland
Op het veld is er een beslissingswedstrijd tegen KK op Ekca veld. Dit in het voordeel van DVO.
- 1986-1987 Veld 1^{ste} team 3^{de} plaats
Zaal middenmoot
Veld 2^{de} team promotie naar overgangsklasse
- In de hal worden voorwedstrijden gespeeld voor het Wereld Kampioenschap.
- 1987-1988 Zowel in de zaal als op het veld kampioen
Het is een rijk jaar want ook junioren 1, aspiranten B1 en pupillen D1 zijn kampioen.
- 1988-1989 veld promotie hoofdklasse
zaal 3^{de} plaatst 2^{de} team
- Overgang naar 2 vakken op het veld.
- 1989-1990 veld handhaven
beslissingswedstrijd verloren van Drachten in de zaal

1990-1991	degradatie naar de overgangsklasse op het veld promotie in de zaal
1991-1992	hoofdklasse junioren kampioen promotie veld hoofdklasse
1992-1993	degradatie zaal overgangsklasse degradatie veld promotie zaal
Instellen van de landelijke hoofdklasse junioren	
1993-1994	2 ^{de} plaats (na Nääs) en we missen de promotie 2 ^{de} team handhaaft zich
1994-1995	veld promotie hoofdklasse zaal overgangsklasse
1995-1996	veld degradatie naar de overgangsklasse zaal ook overgangsklasse
1996-1997	overgangsklasse zaal -na veel spanning- veld promotie
1997-1998	degradatie veld promotie zaal
1998-1999	promotie veld zaal 4 ^{de} plaats hoofdklasse
1999-2000	degradatie veld zaal 3 ^{de} plaats
2000-2001	promotie veld handhaving zaal jun 1 zaal landskampioen
2001-2002	veld: na beslissingswedstrijd tegen Oost Arnhem degradatie zaal kampioen en promotie
2002-2003	promotie zaal degradatie veld
2003-2004	handhaving zaal veld blijft overgangsklasse
2004-2005	veld promotie naar de hoofdklasse zaal handhaven hoofdklasse
<< maar niet de vijfde plaats behaalt die recht geeft aan deelname Korfbal League>> Jos Roseboom en Gerben Grootheest verlaten DVO.	
2005-2006	door een beslissingswedstrijd van Drachten te winnen: handhaving in de zaal. Veld: degradatie

2006- 2007 3^{de} plaats overgangsklasse zaal
veld promotie naar de hoofdklasse

Oprichting stichting Top Korfbal DVO

2007- 2008 promotie naar de hoofdklasse veld
2008-2009 zaal promotie
veld handhaven

2009-2010 veld handhaven
zaal verlies tegen KVS

In de beslissingswedstrijd pakte DVO winst tegen OVVO (17-16). Dat betekende promotie naar de Korfbal League.

2010- 2011 veld handhaven.
zaal 9^{de} plaats.

Weer een beslissingswedstrijd tegen OVVO. Weer winst voor DVO.

2011-2012 veld hoofdklasse
zaal beslissingswedstrijd tegen DOS 46
en weer OVVO. Thuis winst, uit verlies. Wel handhaven

2012-2013 veld promotie naar de Ere klasse
zaal handhaven League

2013-2014 veld handhaving
zaal handhaving League

2014- 2015 veld Ereklasse
zaal League (7^{de} plaats)

2015-2016 veld Ereklasse
zaal League (8^{ste} plaats)

2016-2017 veld Ereklasse
zaal League (7^{de} plaats)

Terreinen en accommodaties CKV DVO ~Historisch overzicht~

De christelijke korfbalvereniging DVO werd opgericht in 1946. Dat was een tijd van grote schaarste, direct na tweede wereldoorlog. Eigenlijk was het een afsplitsing van een reeds bestaande club. Hierdoor waren de oprichters aangewezen op hun eigen activiteiten. Ze vonden een veld aan de Langesteeg, tegenover de boerderij De Dikke Boom. Hier werden een paar houten palen ingraven. Daarop werden de korven met wat touw vastgemaakt en kon er gekorfbald worden. Dit naast het feit dat eerst de koeien de wei uit gedreven werden en de koeienvlaaien moesten worden opgeruimd. Het weiland was ook te drassig.

Rond Kerst 1946 werd er verhuisd naar de Prinsenlaan. Ook dit veld werd particulier gehuurd en moest steeds door de eigen leden klaar worden gemaakt. Hier werd gespeeld tot 1950. Er werd daarna na veel inspanningen een veld gehuurd op de Irenelaan. Dit veld lag tussen de huizen maar er moest wel gras gezaaid worden. De gemeente Ede betaalde de waterleiding en voor de rest moesten de leden opdraven.

In 1958 werd de huur opgezegd. De gemeente kwam met een alternatief: een groot terrein op de Soetendaal. Helaas was de aanleg niet op tijd klaar en moesten we tijdelijk verkassen naar de Kasteelweide voor Kasteel Hoekelum. Bij de aanleg moest ook een grote bijdrage geleverd door de leden, wel kregen we subsidie van onze gemeente.

Van 1959 tot 1965 werd er op Soetendaal gespeeld, toen moesten we weer verhuizen. Dit keer naar de Van Balverenweg Eltersehof. Dit zou tijdelijk zijn omdat er een onderzoek liep naar een gemeentelijk sportpark. In 1972 was het gemeentelijk sportpark klaar en kon DVO daar spelen. Dit keer werd er zelfs een clubhuis gebouwd. Voor het eerst waren er ruime en mooie kleedkamers aanwezig en kon er gedoucht worden.

In 1985 werd het plan geboren om een eigen sporthal te creëren. In 1986 was de sporthal een feit. De vereniging DVO heeft de verhuur en de exploitatie van de accommodatie opgedragen aan de nieuw opgerichte stichting: Stichting DVO hal.

De DVO hal wordt in de eerste plaats gebruikt voor korfbal en vanaf het eerste uur zijn een aantal andere Bennekomse verenigingen huurder.

Inmiddels is er op ons sportpark veel veranderd. In 1996 werd er kunstgras aangelegd. Dit was inmiddels al op verschillende plaatsen en bij een aantal andere verenigingen toegepast. In 2001 was de hal te klein geworden voor het snel groeiende DVO. Er werden weer plannen gemaakt voor uitbreiding. De financiering werd mogelijk omdat de gemeente een nieuw gymlokaal wilde bouwen ter vervanging van een oude accommodatie. In samenwerking met Stichting DVO hal werd besloten aan te sluiten bij de nieuw aan te bouwen hal en het gymonderwijs hier onder te brengen.

Met de groei van de accommodatie groeide het aantal leden. Maar ook de ruimte van het clubhuis groeide om dit allemaal op te vangen. De hal wordt nu al meer dan 25 jaar gebruikt voor korfbal: voor DVO én voor andere gebruikers (huurders). Er is in die tijd nog wat ruimte beschikbaar vooral overdag en buiten het korfbal zaalseizoen.

Bestuurders die zich hebben ingezet voor de bouw van de hal:

Jaap van den Bos	voorzitter
Hans Vroegh	secretaris
Ge van Zwieten	penningmeester
Jan Aleman	bouw en techniek
Piet van Wonderen	commerciële zaken en sponsoring
Daan van Drie	contacten Gemeente Ede

In 1988 viel dit bestuur uit elkaar. De reden hiervan was, dat de belangen van de vereniging DVO en de belangen van de meer commerciële ingestelde stichting DVO hal niet met elkaar waren te verenigen. Daarnaast speelde ook wel wat persoonlijke verschillen mee. Het bestuur DVO vulde de vacatures op door mensen terug te halen die vlak na de afbouw van de hal afgetreden waren: Hans Vroegh en Jaap van den Bos.

Bouw van het clubhuis

In 1970 werd duidelijk dat er in Bennenkom een sportpark aangelegd zou worden en dat DVO daar een plaats in zou krijgen. Er werd nagedacht over een kantine (clubhuis), te bouwen op het nieuwe veld. DVO was op dat moment niet bepaald een topper, er waren weinig leden -zo rond de 60- en die zouden samen dit karwei moeten klaren.

Geld was natuurlijk ook belangrijk, de draagkracht en mogelijkheden voor bestuur en leden waren niet groot. Onder leiding van voorzitter Peter Aalbers werden de mogelijkheden besproken en na een poosje was er een plan. Ook toen hadden we een aantal technische mensen in de club die kennis van zaken hadden. Zo konden de goede materialen uitgekozen worden en werd een deel van de werkzaamheden door onszelf ingepland onder leiding van Jan Mekking.

Om de financiering rond te krijgen zijn verplichtingen aangegaan. Er werd apart een stuk grond gehuurd van de gemeente om er een clubhuis op te bouwen. Dit betrof 438 m² voor ongeveer fl 700,- grondhuur.

De totale stichtingskosten bedroegen fl. 59.000,-. In de gemeente Ede bestond de zogenaamde 'een derde regeling'. Dat wil zeggen dat 1/3 van de begrote kosten als subsidie voor rekening van de gemeente kwamen. Dit was in ons geval fl. 18.000,-. Er werd een lening afgesloten bij Heineken van fl. 2.000,-. Deze moesten we aflossen in 10 termijnen. Dit inclusief rente. Er was daarnaast nog een lening van fl. 10.000,- bij UBO via de CNS (christelijk Nationaal Sportfonds) waarvan de rente betaald werd door CNS. Daarnaast was er een eigen vermogen fl. 6.000,-. Door het inzetten van eigen werk, zo ongeveer 2300 uur ter waarde van fl. 19.000,- blijft er een tekort over van fl. 5.000,-.

Voor het bestuur was dit een hele verantwoording (deze becijfering is globaal). Er wordt gebouwd met eigen mensen onder leiding van een van onze leden, Jan Mekking. Hij deed hoofdzakelijk de keuze van de aan te leveren materialen. Er moest veel gebeuren op de zaterdag wanneer er ook wedstrijden gespeeld moesten worden. De bouwcommissie bestond verder uit Peter Aalbers, Bart vd Hul, Gert vd Berg en natuurlijk waren er nog velen die meebouwden zoals Wim vd Heuvel. Het clubhuis kwam gereed en werd feestelijk geopend. Al snel na de opening stonden twee bomen (Peppels) in de weg omdat ze strak tegen het clubhuis stonden. Die werden gerooid.

Al heel snel was duidelijk dat het clubhuis te klein was. Dit werd vooral veroorzaakt door de snelle groei van het aantal leden. Hier was niet mee gerekend ten tijde van de plannenmakerij. Dit kon ook niet want de financiële last was voor het bestuur en de leden al erg groot. Maar in 1976 was het al zover en er werd verbouwd. Er kwam 52 m2 bij door een van de zijgevels te verplaatsen. Hierdoor ontstond er een kleine berging en een bestuurskamer. Doordat weer veel door eigen leden gedaan werd bleven de kosten hiervan laag, ongeveer fl. 10.000,-. Vanaf 2002 zijn deze bedragen omgerekend in euro's.

Er zijn in de loop van de tijd 5 ingrijpende verbouwingen uitgevoerd:

1976 (zie boven)

1982 uitbreiding hal met wc groep en de ingang (euro 30.000,-)

1991 voorwand vergroten keuken, berging en ingang (euro 8.000,-)

2001 aansluiting nieuwe vleugel kleed kamers (euro 33.500,-)

2006 overkapping terras (rook gedeelte) (euro 14.000,-)

2014 wijziging in de ruimteverdeling en nieuw meubilair (euro 75.000,-)

Er volgden dus na 1976 veel verbouwingen. Dit waren deels uitbreidingen en deels aanpassingen. Veel van het werk werd gedaan met inzet van eigen mensen maar het inschakelen van aannemers kon niet uitblijven.

In 1988 werd er 800 euro uitgegeven aan de vergaderkamer en in het volgende jaar werd het dak gerepareerd. Het dak was vanaf het begin kwetsbaar. Al deze verbouwingen waren gericht op onderhoud, comfort en verbeteringen. In 1991 werd de pui aan de terraszijde vernieuwd en in 1993 werd de keuken opnieuw ingericht. En in 1999 volgden aanpassingen van de bar en de hal. In 2001 werd de hal uitgebreid met kleedkamers en een tweede kleine hal. De kosten werden gedragen door de DVO stichting met een aandeel voor het clubhuis. In 2006 werd er een ruimte gemaakt voor onze rokers. De laatste ingreep was een nieuwe indeling van de totale binnenruimte, het kantoortje werd eruit gebroken hierdoor ontstond er een leuke hoek die een beetje apart kwam van de rest. Door het verplaatsen van de ingang ontstond er een kleine kamer i.p.v. het kantoor. De ingang kwam aan de terraszijde met een sluis voor de tocht. Hierdoor werd de hal bij het clubhuis getrokken. Bovendien werd alle meubilair vernieuwd. Er is nu weer een mooi clubhuis. Door de vele verbouwingen en de aanbouw is het een lappendeken met een kwetsbaar dak. Gezien alle ontwikkelingen is dit vast nog niet het einde van de groei van de vereniging.

Bouw sporthal 1986 (kosten en voorgeschiedenis)

In 1982-1983 verscheen er via het KNKV een plan van NOC-NSF. Ik, Jaap van den Bos, werd gevraagd om zitting te nemen in een werkgroep die moest gaan bekijken of dit ook mogelijkheden bood voor korfbal.

In de naoorlogse periode was er weinig aandacht en geld hiervoor beschikbaar, maar in de jaren tachtig kwam er meer aandacht en ruimte voor sport. Al snel werd duidelijk dat er voor de binnensporten veel te weinig accommodatie was en werd er iets bedacht om de verenigingen te stimuleren er zelf iets aan te doen. Op zich geen slecht plan: heel veel belangrijke zaken werden uitgewerkt om inzicht te krijgen wat er allemaal nodig is om zo iets te kunnen verwezenlijken. Helaas was het plan voor ons veel te duur. Het was commercieel opgezet (om geld te verdienen) en het kwam niet van de grond. Alleen al de bouwkosten kwamen boven de fl. 1.000.000,- en daar kwam dan bij de infrastructuur (leidingen enz.) nog bij maar ook de benodigde grond om op te bouwen. Al met al was het te duur om zelf zo iets te doen.

De gedachte bleef toch leven, hoewel de werkgroep al lang was opgeheven. Het idee van een eigen sporthal bleef toch bestaan. Vooral omdat de ruimte die we konden huren zeer weinig en heel ondoelmatig was. We trinden in te kleine en te lage gymlokalen. Zo trinden ons eerste en tweede team in de Reehorst van 23.00 tot 24.00 uur (een keer per week). De rest van de teams trinden in de Schoolstraat zaal en later in de Soetendaal. De wedstrijden van de senioren thuis waren in de Reehorst hal. De jeugd speelde in schoolgymlokalen. Na het ontstaan van de Soetendaal werd het al wat beter, maar toch was het altijd nog behelpen. Dit tekort aan zalen en sporthallen bleef bestaan en ook de gedachte aan een eigen sporthal bleef aanwezig. Dit was niet alleen bij mij en de andere bestuurders het geval maar ook in de club werd er steeds over gepraat. En er ging geen gelegenheid voorbij of werd aandacht aan besteed zo bleef het leven in onze club.

Uiteindelijk was het zover: oprichting Stichting ter bescherming van de vereniging .

Bouwsom fl. 828.375,-

Financiering

Subsidie provincie Gelderland	fl. 139.400,-
Gemeente Ede	fl. 30.000,-
Bijdrage deelnemers	fl. 16.500,-
Loterij opbrengst	fl. 67.451,-
Reclame borden	fl. 34.250,-
Lening D.V.O.	fl. 50.000,-
Gehandicapten sport	fl. 20.000,-
Giften	fl. 14.824,-
Hypotheek Rabobank	<u>fl. 440.000,- +</u>
Totaal:	fl. 812.426,-

Tekort fl. 16.000,-

Door zelf veel werkzaamheden te doen is er nog voor fl. 250.000,- aan waarde geleverd: 10.000 manuren à fl. 25,-

Documentatie:

Akte Stichting D.V.O.
Recht van opstal grond Sporthal
Huur grond
Bewijs van eigendom
Opstal recht en appartementsrecht
Project subsidie
Huur grond clubhuis

De loterij die veel geld opgebracht heeft

lot nr. 0284

BOUWLOTTERIJ
10 x 10 HOOFDPRIJS

voor **SPORTHAL**
in **BENNEKOM**

Stichting **DVO HAL**

PRIJS PER LOT f 100.--
aantal loten 1000


TREKKINGSDATA

17 dec. 1985	eerste 5 trekkingen telkens, 1 DRAAGBARE KLEUREN TV 1 WEEKENDREIS PARIJS/LONDEN 1 DINERBON van f 100.-- 7 WAARDEBONNEN van f 25.--
14 jan. 1986	
11 feb. 1986	
18 mrt. 1986	
15 apr. 1986	
13 mei 1986	tweede 5 trekkingen telkens, 1 WINTERSPORTVAKANTIE 1 SPORTFIETS 1 DINERBON van f 100.-- 7 WAARDEBONNEN van f 25.--
17 jun. 1986	
19 aug. 1986	
16 sep. 1986	
11 okt. 1986	

laatste trekking voor
HOOFDPRIJS bij opening
hal in oktober 1986

Trekkingen door Mr. H. J. van Apeldoorn,
notaris te Edé. 's avonds 8.30 uur.
in kantine D.V.O.

Kansspelbelasting is voor rekening van Stichting DVO-hal
Vergunning verleend door min. van Justitie
d.d. 23-8-'85 onder nr LO 850/116/177
voor inf.: P. van Wonderen-Dorpsstraat 1 Bennekom tel (1)6190
C. de Nooij tel. (1)4227




Aanleg kunstgras velden

Verzoek aanleg kunstgras aan Gemeente Ede in 1995
Recht van opstal voor 30 jaar: tot 2026

Totale kosten aanleg	fl 498.227,-
Subsidie Gem. Ede	fl 300.000,-
Bijdrage c.v.k. DVO	fl.125.000,-
Bijdrage sub. SNS	fl. 25.000,-
Stichting DVO Hal	fl. 30.000
Zelf werkzaamheid	<u>fl. 20.000</u> +
Totaal	fl. 500.000

Documentatie project subsidie kunstgras

12 jan.1996

Toekenning subsidie SNS fl 25.000,-
Overeenkomst recht van opstal en afsprakenlijst onderhoud
Kosten recht van opstal fl. 4.500,- per jaar (1996)
Privatisering onderhoud sportparken (1997-1998)
Overdracht onderhoud taken voor velden en zaal
beide 1 gulden (01 febr. 1999)
Instellen Melkert banen aangesteld door de st. SBEV

Uitbouw kleedkamers en sportzaal (2000 –2001)

Financiering

Subsidie Gem. Ede bouw vervanging sportlokalen	fl. 1.100.000,-
Subsidie Gem. Ede uitbreiding kleedkamers	fl. 300.000,-
Idee in uitvoering	fl. 200.000,-
Vereniging c.k.v. D.V.O.	fl. 80.000,-
Lening NUON	fl. 27.600,-
Stichting D.V.O. hal	fl. 165.400,-
Totale Bouwsom	<u>fl. 1.983.000,-</u> +

Zelfwerkzaamheid St. DVO Hal	fl. 110.000,-
Te financieren	fl. 1.873.000,-

Wandbetimmering i.v.m.de akoestiek:

Op advies van de gemeente Ede hebben we op hun kosten wandbetimmering aan laten brengen om het geluid voor het onderwijs te dempen. De kosten hiervan waren fl. 35.000,-. Dit is direct door de gemeente Ede aan bouwbedrijf Gerritsen betaald.

Recht van opstal

5 februari 2009

Akte afstand en vestiging recht van opstal 28 april (tot 2029)

Overeenkomst opstal 6 febr. 2009

Bouw OBK

Verandering in overeenkomst privatisering achterste deel veld

Toezegging eventuele uitbreiding met extra kunstgrasveld (indien nodig) is beschikbaar. Documentatie: brief gemeente Ede met de toezegging (juli 2001).

Vervanging kunst gras top laag

Subsidie gemeente Ede fl. 150.000,-

Ingebruikgeving buitensportaccommodatie

Brief 8 juni / 12 sept. 2011

In de afgelopen 25 jaar is een aanzienlijk bedrag geïnvesteerd in de DVO accommodatie door verschillende investeerders

Vereniging en Stichting DVO	fl. 577.000,-	(€ 262.300,-)
Zelf werkzaamheid DVO	fl. 380.000,-	(€ 172.700,-)
Gem Ede	fl. 1.765.000,-	(€ 802.270,-)
Provincie Gelderland	fl. 139.400,-	(€ 63.363,-)
Anderen	fl. 245.000,-	(€ 111.363,-)

Bouw van de sporthal

In 1983 werd ik gevraagd mee te doen met een actie van het NOC-NSF. Via het KNKV werkte ik mee aan de actie Sporthallen plan. Het plan was een uitgewerkte versie en de opzet van een kant en klare sporthal met alles er op en er aan. Het doel was om meer sporthallen te krijgen in Nederland. Niet alleen voor korfbal maar voor alle sporten. Helaas is er van dit plan zelf niet veel van terecht gekomen. Ondanks de brede opzet -kosten besparend- was het toch te duur. Toch denk ik dat het in een aantal gevallen een stimulans was om verder mee te gaan.

Ik had toen al eens vaker gepraat en geschreven over een eigen hal, vooral omdat we bij de verdeling van ruimte bij de Gemeente Ede niet bepaald vooraan stonden. In die tijd trainde ons eerste team in de avond van 23.00 tot 24.00 uur. De rest van de club trainde in gymlokalen die veel te klein waren.

Er kwam weer wat versnelling in visie omdat meerdere mensen belangstelling toonden. Jan Aleman van aannemersbedrijf Van Grootheest was heel praktijkgericht. Hij was al betrokken bij DVO als hoofdsponsor. Hij overtuigde mij en meerdere mensen dat dit voor DVO mogelijk was. Na de nodige gesprekken met het bestuur en andere deskundigen werd besloten een Stichting op te richten met als opdracht "het bouwen van een sporthal".

Oprichting Stichting (nog geen naam)

Leden:

Jan Aleman	- Techniek
Piet van Wonderen	- Bekende Bennekomse ondernemer
Ge van Zwieten	- Financiën
Daan van Drie	- Technisch ambtenaar Gem Ede
Hans Vroegh	- Bestuur DVO en secretaris
Jaap van den Bos	- Voorzitter van de vereniging en voorzitter van de stichting.

Onder leiding van Jan ontstonden er uitgewerkte plannen. Belangrijker was, dat de financiering sluitend moest zijn. Om de financiën op orde te krijgen moest er veel zelfwerkzaamheid ingebracht worden en daar was natuurlijk veel enthousiasme voor nodig. Er werden verschillende commissies opgericht om een goede organisatie op te zetten. De stichting werd officieel opgericht en kreeg de naam STICHTING DVO Hal met dezelfde mensen al eerder genoemd. Ik heb veel tijd gestopt in alle voorbereidingen. Vooral in het geven van voorlichting in de club en allerlei mensen om de club heen. Overleg met de gemeente Ede over grond om te bouwen, faciliteiten, vergunningen, provincie Gelderland bankleningen enz. enz.

Iedereen deed zijn werk om alles op een rijtje te krijgen en daar was veel praten voor nodig wat voor een belangrijk deel op mijn schouders rustte. Er waren veel ups en downs: soms zat het mee en waren we weer vol energie en een dag later moesten we elkaar weer op juttten om weer verder te gaan.

Ook de financiële kant eiste de nodige aandacht. De risico's mochten niet te groot zijn. Om het risico voor de vereniging wat te beperken was er een stichting opgericht zodat de vereniging - en daarmee alle leden - niet direct de dupe konden worden en bij een mislukking de vereniging gespaard bleef.

Om een degelijke financiële grond te hebben moesten natuurlijk de rente en aflossing te betalen zijn en was het te lenen bedrag beperkt. Dat betekende dat we in moesten schatten voor hoeveel geld er eigen arbeid er gedaan moest worden. Aan de hand van het bestek werd vast gesteld wat we met eigen leden uitvoeren moesten.

Op dat moment kwamen de leden in actie om in te schatten wat wel en niet door ons zelf uitgevoerd kon worden en door wie. Dit geheel werd door de stichting en bestuur met vooral de technische leiding met Jan Alleman ingeschat. Ergens in einde 1985 werd de stichting DVO hal formeel in werking gezet. Dit door een bezoek aan de notaris. We werden ingeschreven bij Kamer van Koophandel. Dit was nodig om beslissingen te kunnen nemen en verplichtingen aan te kunnen gaan.

Binnen de vereniging DVO was de organisatie rond. Samen met de financiering werd het plan gepresenteerd aan de ledenvergadering. In mijn herinnering de best bezochte ledenvergadering ooit. Iedereen was nieuwsgierig hoe het af zou lopen: velen hadden mee gewerkt en men was al voor een deel op de hoogte. De meeste leden waren enthousiast en er was veel draagkracht voor het plan.

Begin 1986 begon de bouw. Het was winter, maar er was al wat voorwerk verricht. Inmiddels was er een bouwvergunning en een geaccepteerde financiering. De fundamenten werden gestort in de avonduren met restanten beton van Bruil. Dit was wat voordeliger maar het was voor een aantal mensen een zwaar en koud karwei. We leerden hoe het was om te werken met allemaal vrijwilligers. Dit deden we wel onder leiding van eigen vakmensen. Jan Aleman was de bouwer. Hij was in goed gezelschap van uitvoerders Adrie en Henk van Heusden. Zij zorgden ervoor dat het gebouw groeide. We werden nog een poosje gehinderd door de vorst maar in maart/april kwam de bouw op gang en konden we opschieten. Er was door Jan Aleman een goed bestek gemaakt. In de winter -toen de bouw stil stond- waren er al allerlei voorbereidingen gedaan. Zo was het staal voor de spanten bij de firma de Nooi klaargemaakt. Ook kochten we allerlei benodigde materialen.

In het Stichtingsbestuur moesten ook nogal wat beslissingen genomen worden. Dat verliep in goede samenwerking en de werkgroep die de vrijwilligers aan stuurde was erg actief.

De bouw verliep volgens schema, evenals de financiële bewaking onder leiding van Ge van Zwieten. Er moest wel beknibbeld worden om ervoor te zorgen dat er geen grote afwijkingen voorkwamen. En bij zo'n overschrijding moesten er onmiddellijk tegenmaatregelen getroffen worden. Dit soort oplossingen kosten enig overleg maar werden altijd wel gevonden. We bespaarden geld door gebruikte materialen te gebruiken.

Naast alle zaken rondom het bouwen zelf, moest er nog veel meer gebeuren om de financiering helemaal goed te krijgen. Er moest nog extra geld gevonden worden. Een van die mogelijkheden was een verloting organiseren. Met enige schroom werd het plan uitgewerkt. We wilden 1.000 loten van 100 gulden verkopen. Hiervoor moesten flinke prijzen ingezet worden. Piet van Wonderen was de man die dit ging doen, samen met wat andere mensen uit de club. De verkoop van de loten verliep voorspoedig en alle 1.000 loten werden verkocht. De loten werden aan leden verkocht, maar ook veel Bennekommers kochten een lot.

De voorlopige stichting werd omgezet in een definitieve vorm. Er moest natuurlijk een ontwerp gemaakt worden en er waren connecties met het architectenbureau Messeling. Natuurlijk waren de kennis en het werk van de firma Grootheest goud waard. We waren van tevoren al pratend tot de conclusie gekomen hoe we voor lage prijs iets moesten bouwen; een beetje afwijkend van wat normaal gehanteerd wordt voor de bouw van sporthallen.

Inmiddels waren er twee verenigingen die mee wilden doen met de bouw. Als eerste meldde de Duivenclub zich. Zij werden beloond voor het afstaan van de grond waarop hun inkorf lokaal stond. Ze kregen een nieuw lokaal waarbij ze zelf wat meewerkten.

De schietvereniging werkte mee door onder het gebouw een kelder te graven zodat daar een schietbaan en een verenigingslokaal konden worden gerealiseerd.

Toen de hal de voltooiing naderde, moest in de stichting gesproken worden over exploitatie en de organisatie. Hoewel we gezamenlijk veel over het doel -het bouwen van een hal- gesproken hadden, bleek toch niet iedereen dezelfde uitgangspunten te hebben. Er ontstonden wat meningsverschillen over de personele bezetting. En de vraag wie bepaalt en wie beslist wat. Hoewel dit plotseling op kwam, werd dit heel snel een groot probleem en werd het een machtsstrijd tussen de Vereniging DVO en de stichting DVO hal.

Helaas was er geen oplossing te bedenken die alle partijen tevreden stemden. De voorzitter en de secretaris vertegenwoordigden de vereniging. De voorzitter van de club moest terugtreden om de zaak te redden, want de bouwer dreigde de hal niet verder af te werken en dat was niet te accepteren. Dus traden de voorzitter en secretaris tijdelijk af.

De hal is toen verder afgebouwd en uiteindelijk geopend in aanwezigheid van de voorzitter en secretaris in functie. Daarna is er gekozen voor een bestuur met nieuwe mensen. Zij konden met schone lei beginnen. Jammer dat het zo ver moest komen. De ervaring leert, dat bij het uitvoeren van zo'n groot en ingewikkeld proces waarbij zo veel mensen betrokken zijn, dat dit regelmatig voorkomt. Deze nieuwe situatie heeft uiteindelijk niet lang stand gehouden. De samenwerking was toch verstoord en op de jaarvergadering in juni 1987 traden alle leden van het stichtingsbestuur af. Zij gaven als reden aan dat er te weinig samenwerking was met het DVO bestuur. De oud-voorzitter en de secretaris hebben de zaak vervolgens opgepakt en zij hebben een nieuw bestuur gevormd. De lering uit dit gebeuren is, dat er samenwerking moet zijn vanuit het gemeenschappelijke belang van DVO én korfbal.



Accommodatie kunstgrasvelden en zalen

Procedures vanaf 1985 tot 2011

Huurovereenkomst ondergrond clubhuis

Bouw sporthal 1986

Akte recht van opstal en de rekening

Akte vestiging opstal recht en splitsing in appartementsrechten

Privatisering onderhoud sport parken 1993

Overeenkomst Recht van opstal

Onderhoud Korfbal deel Sportpark De Eikelhof

Privatisering onderhoud afgerond in 1998

vergoeding Recht van opstal in 1999

Aanleg kunstgrasvelden in 1996

Project subsidie 12 jan 1996

Vernieuwen top laag kunstgras 2009

Opstal overeenkomst 2009

Uitbreiding Sporthal

Project uitbreiding DVO sporthal (toekenning subsidie) 12 dec. 2000

Verlening investeringssubsidie vervanging kunstgrasvelden 14 mei 2009

Feestavonden en toneelvoorstellingen

De inkomsten van de vereniging bestonden alleen uit de bijdragen van de leden en donateurs. Ruimte om de contributie te verhogen was er niet. Dus werden er andere oplossingen gezocht om aan geld te komen. Een ervan was het organiseren van feestavonden.

De volgende toneelstukken zijn opgevoerd:

1949 revu Hallo Hallo Hier DVO met muziek van de Arco's

1950 revue met sketches papa heeft last van aardstralen

1951 revue Klaar starten maar

1952 & 1953 (onbekend)

1954 Storm over de polder

1955 Wespennest

1956 Het verleden sterft niet

1957 De zon tegemoet Waarom zweeg je zo lang

1958 Tot u dienst meneer

1959 Werp geen steen

De mensen die betrokken waren bij de revue en de toneeluitvoeringen, waren allemaal onderdeel van de vaste kern van de club. Hierbij horen de namen van Jan v Duschoten, Aad Huter, Corrie Vermeer (vd Bos) Artie v Buren (Weideman), Gert v Dorland, Flip Haalboom, Hennie v Amerongen, Jaap vd Bos, Wim v Heusden, Gertie Hoefakker, Wim Ruijs, Gert vd Berg en Arie Heesen.

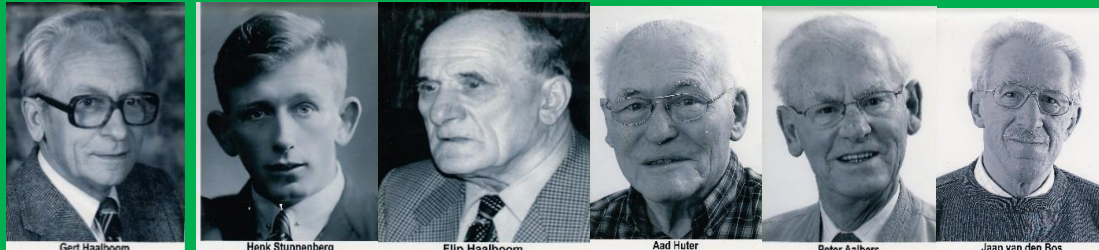


Vaak werden de uitvoeringen aangekleed met muziek. Hiervoor waren De Arco's verantwoordelijk (Arie en Artie) of Truus van Dijk met haar gitaar. In principe waren de feestavonden propaganda: de club liet zien hoe goed en gezellig de vereniging was. Korfballen kwam niet aan de orde, dat was min of meer een gevolg. De feesten zijn altijd onderdeel van DVO gebleven, maar niet meer in deze vorm. Feesten zorgen voor ledenbinding. Het is en blijft een gezellige club!



Voorzitters, trainers en leden van het bestuur

Voorzitters c.k.v. DVO



1946 (de oprichting) tot juni 1948

1948 tot jan.1951

1951 tot 1954

1954 tot 1955

1950 tot 1960

1960 tot 1969

1969 tot 1979

1979 tot 1996

1996 tot 2002

2002 tot 2003

2003 tot 2014

2014 tot 2015

2015 tot heden

Gert Haalboom

Henk Stunnenberg

Gert Haalboom

Flip Haalboom

Aad Huter

Gert Haalboom

Peter Aalbers

Jaap van den Bos

Jos van Ginkel

Jaap van den Bos

Matthijs Soede

Eric Jager / Maarten vd Brink

Iwan van den Berg

Trainers c.k.v. DVO

In de loop van de jaren zijn er veel trainers geweest. In het begin waren dit trainers uit de buurt die wat korfbalervaring hadden. Veel waren dit er niet, zeker niet bij de oprichters van DVO. Er was wel ervaring in Wageningen, Renkum en Ede.

Naarmate de vereniging zich ontwikkelde kwamen er andere trainers. Vaak met wat meer ervaring en diploma's. Zij waren in staat om de spelers meer te leren.

Dat was natuurlijk ook afhankelijk van het spelniveau van de spelers. Ook korfbal ontwikkelde zich in rap tempo.

In de beginjaren kenden we trainers als Karel Ruijs, de Beier, Van Hoogdalem. Trainers uit de eigen club waren Jan v Dusschoten, Aris v Dusschoten, Niek Teunissen en Arie Heesen. Elie Vermeer was een eigen lid en ex-speler.

De eerste trainer van buiten kwam in 1975

Jan van Ballegooyer	1975 - 1977
Bertus v Gerrevink	1977 - 1984 de eerste trainer-coach
Bram v Geffen	1984 - 1986
Jan Sjouke van den Bos	1986 - 1992
Eric Wolsink	1992 - 1993 (weg voor einde seizoen)
Jacques Kop Jansen	1993 - 1996
Jan Kooiman	1996 - 1998
Jaco Vermeer	1998 - 2001
Kees Rodenburg	2001- 2004 (in 2004 vervangen door Jaap Muller)
Ben Crum	2004 - 2005
Jan Neelen	2005 - 2007
Daniel Beekman	2007- 2009
Jaco Vermeer	2009 - 2015
Michiel Gerritsen en Gerald Haukes	2015- 2017 (gaan voortijdig weg)
Ben Crum	2017 – 2018

Foto's van trainer-coaches:



Karel Ruijs



Jan v Dusschoten



Niek Theunissen



Elie Vermeer



Jan v Ballegooyer



Bertus v Gerrevink



Bram v Geffen



Jan Sjouke vd Bos



Erik Wolsink



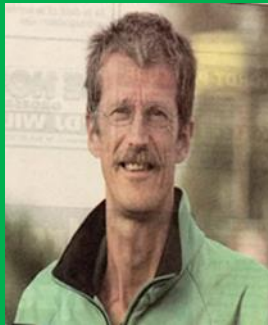
Jacques Kop Jansen



Jan Kooiman



Jacko Vermeer



Kees Rodenburg



Ben Crum



Jan Neelen



Daniël Beekman



Jacko Vermeer



Gerald Haukes

Bestuursleden in de periode 1946 - 2011

Om deze gegevens te vinden moesten oude notulen geraadpleegd worden en hierin zijn niet alle gegevens accuraat bewaard gebleven. Het is dus best mogelijk dat een aantal namen hier ten onrechte niet genoemd worden.

Wie bij de oprichting in 1946 tot bestuursleden werden gekozen is niet duidelijk. Wel zijn een aantal namen bekend: Flip en Lena Haalboom, Gert van Dorland en Chris Loo. Over de voorzitter gaat het verhaal dat de oprichters zichzelf niet geschikt vonden om deze functie te vervullen. Daarom werd een bekende uit het dorp, de heer Gert Haalboom voor deze rol benaderd. Een schoolmeester heeft wat meer kennis, dat was iets wat in die dagen een rol speelde.

1946 Oprichters

Flip en Lena Haalboom, Gert van Dorland, Wout van de Berg, Jan Verhoef, Leen Soetendaal, Dikkie Ruijsch, Gerda vd Top,

Commissieleden

Jan Kroon, Hendrik Hulstein, Henk Stunnenberg

1947

Als bestuursleden komen er bij Gea Westerik, J. Ruijsch, Geurt Buurman.

Materialen Kascommissie

Aris van Dusschoten, O Hoekstra

12 tal commissie

A de Wijer, K. Ruijs, P Aalbers, A v Dusschoten, G Westerik.

A v Buren wint de strijd van Arie Weideman als bestuurslid.

De Wijer is de trainer

1949

Van de 76 leden geven er zich 12 op voor scheidsrechtersopleiding

Daarna worden genoemd -naast de reeds genoemde namen- A Huter, Jo Weideman, Henny v Amerongen, Artie Weideman, Peter Tollenaar, Eef Rigter, Niek Teunissen, Willie Oelderik, Jaap van den Bos.

1950 tot 1960

Veel dezelfde namen komen nog voor aangevuld door Joke Rijdsdijk-Vermeer, Bertus Danen, Wim van Heusden, I de Bond, Gert van Berg Bep Nijland, Bep Meeuwssen, Elie Vermeer, A Heesen, E Rigter, Aart Aalbers, Rijdsdijk, Eefje van Dorland, Jaap Groeneveld, Alie van Buren, W Hol, Jannie van Amerongen, Jan van Barneveld (verkoopt de meeste lucifers), Gert Hakstege, Bart vd Hul, Rina Henstra en Hans den Duijn.

Vele bekende namen komen voor in dit rijtje. Het zijn de namen van leden die om wat voor reden voorkomen in de bestuur notulen. Echter er is nog een naam bij van het prille begin, namelijk Gert van Dorland.

1960 tot 1970

Peter Tollenaar, Greet Groeneveld, Annie Zwaneveld zijn de nieuwe namen. Vele uit de bovenste rij (1950 - 1960) blijven voorkomen in onze geschiedenis. Arend v Dolder, Tinie v Buren, Lenie Rozeboom, Nel vd Heuvel, Jans Hulstein, A Noppen, H vd Top, Elie Vermeer (secr.) als opvolger van Flip Haalboom.

1970 tot 1980

In deze tijd neemt het aantal leden sterk toe. Hierna zullen verder alleen de bestuur- en commissieleden worden genoemd. Bovendien zijn er van die jaren nog ledenlijsten aanwezig.

Peter Aalbers, Gert v d Berg, Jan v Dusschoten, Aart v Beek, Bep Rigter, Elie Vermeer, Jannie Heesen- v Amerongen, Evert Rigter, Hans ten Duijn, Maas Borgers, Reier v Steenberg, Bart vd Hul, Jaap van den Bos en Christiaan de Nooij.

1980-1986

Nieuw zijn Joke Roseboom, Herbert Oostendorp, Kees Mak, Christiaan de Nooij, Jaap vd Bos (vz), Hans Vroegh (secr), Tino Haze (penn.m) Bep Rigter (wedstr.), Joke Roseboom, Els Roelofs, Henk v Amerongen, Kees Mak, Christiaan de Nooij.

1986 tot 1996

Nieuw zijn Andre Brasser, Siem Eijgeraam, Rier Steenberg, Dide van Hoorn, Minnet van de Kamp.

1997 tot 2000

Jos v Ginkel (vz), Henny Rozeboom (secr.) , Kees Mak (penn.m),
Margriet Derksen, Johan Rigter, Wim v Aalten, Matthijs Soede.

2002 tot 2008

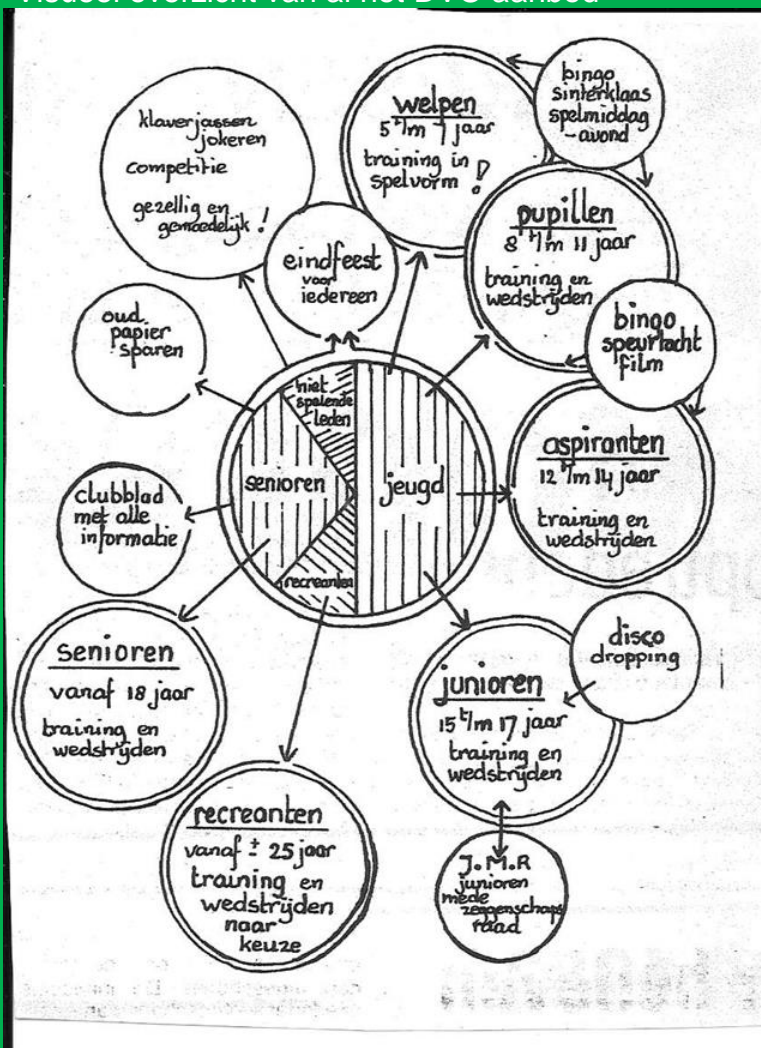
Wim vd Brink, Jaap v Roekel, Rik Bijl.

2009 tot 2015

Matthijs Soede, Gea vd Peppel.

Groei van de vereniging

Visueel overzicht van al het DVO aanbod



Sponsors

Sponsors

Inmiddels heeft c.k.v.DVO al een lange traditie met sponsoring en sponsors. Het is duidelijk dat een club die in zijn sport iets wil bereiken heeft daar geld voor nodig. In principe zou een club zijn activiteiten uit de opbrengsten uit contributie gelden moeten kunnen betalen.

In de eerste jaren van het bestaan was dat ook zo. Korfbal heeft van af het begin zuinige politiek gevoerd onder het credo Iedereen moet deel kunnen nemen zonder financiële beperkingen.

Voorzover ik kan na kijken is de eerste sponsoring Een door Novita geschonken bal ergens in de jaren 60.

Het 2^{de} moment is meer een echte bijdrage aan de exploitatie n.l. fl 1000, van Hazeleger wegebouw uit Ede in 1976.

Er zijn daarvoor al heel wat financiële acties geweest om er voor te zorgen dat de club kon bestaan.

Opvoeringen van toneelstukken en feestavonden moesten geld opleveren om begrotingen waar te maken en nu ging dat niet met grote bedragen maar fl 100 of 200 was al heel wat op een begroting van fl 1200 tot 1300.

Ook verlotingen waren populair als het ging om geld te vinden meestal wel voor een bepaald doel.

Zoals weer een nieuw veld of kleedtent kleding en dergelijke zaken voor spelers was er niet bij.

Anders zelfs de spelers moesten zich ook inspannen met toneel spelen en loten verkopen en niet alleen dat ook onderhoud en reparatie werden zoveel mogelijk zelf gedaan zoals nu ook gebruikelijk is.

Dit is kosten bestrijding met eigen inzet. Sponsoring betekend nu geld om de exploitatie rond 11000. is er binnen DVO veel veranderd

Tot 1970 verandert er in de financiële huishouding niet veel het blijven begrotingen van een aantal duizenden guldens. De echte verandering komt met het openen van het clubhuis dan komen er plotseling veel financiële posten bij en groeit de hoeveelheid geld die in de club rond gaat. Toen was de gedachte de club moet leven van de contributie opbrengst van de leden extra geld is voor extra dingen. Dat zou zo zijn voor de sponsor gelden maar een prettige verstoring was natuurlijk de opbrengst van het clubhuis. Door de toename van het bezoek zowel zomer en winter steeg de omzet en de winst sterk.

Ook begint dan de gedachte om bedrijven te interesseren in DVO het begin was de gedachte een steunfonds op te zetten waaruit dan een aantal extra kosten betaald konden worden.

In 81-82 is dat al 2 bedrijven groot n.l. Hazeleger wegebouw en Grootheest om verdere uitbreiding op gang te helpen wordt de steunfonds groep opgericht

In 1982-83 is het rijtje al gegroeid 8 bedrijven met een totale waarde van fl 12000,00 Van Wonderen, Barneveld Makelaar Super Donkelaar, De Kaasjager,

Uitwisseling Tsjechië, České Budějovice



In 1989 werd er een groep samengesteld voor een promotiereis naar Tsjechië. In de afdeling Gelderland bestond al langer een promotieteam met als doel korfbal verder in de wereld te verbreiden. Er waren al wat contacten met Tsjechië uit andere delen van Nederland, oa. Deetos en P.K.C. Zij hadden contacten in een bepaald deel in Tsjechië, Decin in het noorden en Kolin.

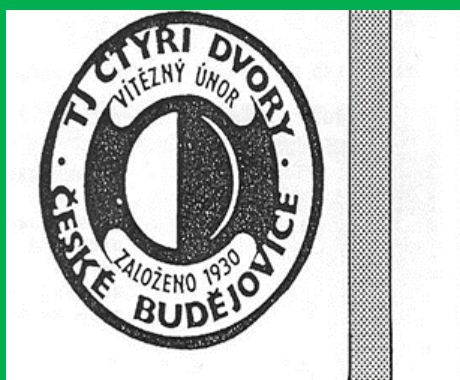
Gelderland nam de taak op zich voor het meer zuidelijke deel rond České Budějovice en Tabor. Ook daar waren al groepen die korfbal speelden. De groep bestond uit spelers van een gemiddeld niveau van Gelderse verenigingen. Het werd een gezellige reis maar ook een moeilijke. Waar we kwamen was niet veel over korfbal bekend en was het onderaan beginnen met les geven. De groep stond onder leiding van Gelderse bestuurders, die hadden de contacten gelegd. Er waren zowel spelers als bestuurders van DVO aanwezig. De situatie rondom reis en verblijf was ook ongewoon, we reisden met de bus. Toen we na een hele reis aangekomen waren op de plaats van bestemming, werden we ondergebracht bij leden van de club voor overnachting en ontbijt.

Het eten was steeds wisselend en we aten vaak ergens waar we demonstraties gaven, waar we les gaven of op een plaats waar we heen waren gegaan om te bezoeken. Zoals een potlodenfabriek of een naaldenfabriek. Daar kregen we dan te eten zoals iedereen die daar werkte ook te eten kreeg. Maar ook wel eens in een restaurant met een pilsje of een lekker glaasje wijn.

De leiding van de Tsjechen was in handen van Marcel Goetz en Josef Kortan. Dit waren twee leraren van de spoorwegaanschool ter plaatse. Er werd veel getraind op allerlei locaties. Dat was allemaal niet optimaal en luxe maar het ging prima. Ook werd er veel gepraat over korfbal en vooral over hoe nu verder moest. Want het was duidelijk dat dit nog maar een begin was. Er moest veel meer gebeuren om hier voet aan de grond te krijgen. Gelukkig was het niet alleen České Budějovice maar ook Tabor en een beetje verderop Trebon. Dit was goed want zo waren er teams die tegen elkaar konden oefenen.

De DVO'ers in het gezelschap overlegden om deze spelers uit te nodigen in Bennekom. Weer thuis werd er druk overlegd met het thuisfront wat resulteerde in een uitnodiging om bij DVO te komen om de verdere ontwikkeling van de korfbalsport te stimuleren.

In 1990 werd dit uit gevoerd, van 30 aug. tot 9 sept. Ruim 40 spelers en speelsters kwamen naar Bennekom, dat was best een hele opgave. Gelukkig hadden we de hal beschikbaar dus genoeg ruimte. DVO moest alle spelers onderbrengen om te slapen en ze kregen natuurlijk ook wat te eten. Ook financieel was dit bezoek een opgave. De werkgroep ging alle contacten, sponsors, Bennekomse bedrijven en wat er verder maar te benaderen viel langs om een bijdrage te vragen in geld of natura. Er was van alles nodig om elke dag eten voor ongeveer 50 mensen klaar te maken. Gelukkig hadden we beroepskok in ons midden, Jan van Dusschoten. Vele DVO'ers en andere sympathisanten hebben zich ingespannen en het werd een succes. Ook op de trainingsvloer werd hard gewerkt. Naast het trainen van het korfbalspel werd er ook aandacht besteed aan opleiding scheidsrechter want ook die heb je nodig om te kunnen spelen.



Er werd ook een opleiding verzorgd voor de mensen die leiding moesten gaan geven. Dit was vooral gericht op het technisch vlak aan hen die training zouden gaan geven aan de jeugd. Alles moest van de grond af opgebouwd worden. Om het allemaal wat officiëler te maken kregen ze na afloop een diploma. Ik denk dat in die tijd de basis gelegd is waardoor in die streek in Tsjechië nog steeds gekorfbald wordt.

In maart 1991 bracht DVO weer een bezoek aan České Budějovice. Ditmaal met een club mensen om het opleiden te vervolgen. Dit verliep allemaal prima. Naast de inspanning van trainen en wedstrijden spelen was er ook voldoende tijd om leuke dingen te doen en er ontstond een band tussen de mensen van DVO en České Budějovice. Dit kwam goed uit want wij konden ons vanuit DVO veel permitteren. Wat geld betreft was alles voor ons goedkoop. Lekker uit eten was goedkoop, evenals bier en wijn.

In hetzelfde jaar volgde een tegenbezoek van 20 jeugdleden en 20 senioren. Dat was een flink gezelschap en dat kostte DVO toch wel zo ongeveer 2000 euro voor deze meekomende jeugd. Natuurlijk was het voor hen geweldig. Ze waren nog nooit buiten Tsjechië geweest en nu kwamen ze in een westers land. Maar het was ook wel moeilijk. Ze hadden weinig te makken en ze hadden geen of weinig geld. Wel was er de gewoonte om een vat bier mee te nemen in de bus, naast allerlei zaken die voor hen hier niet te betalen waren.

Van 12 tot 16 maart 1992 gingen een aantal DVO'ers met de auto naar České Budějovice. En trip met de bus werd wat duur voor dit aantal mensen. Dit waren over het algemeen andere mensen die alle verhalen gehoord hadden en het zelf ook wel eens wilden zien.

Inmiddels waren de gevolgen van veel met DVO trainen en werken wel duidelijk: er werd al aardig gebald en ze konden zich prima redden.

Het tegenbezoek in Bennekom vond plaats in augustus 1994. Er waren verder geen uitwisselingen. Ook in de volgende jaren was er weinig of geen contact. Wel was er van DVO een uitnodiging om mee te vieren dat DVO 50 jaar bestond. Er kwam een delegatie van Sokol České Budějovice.

Ook daarna bleef het stil. Voor zo ver ik weet was er pas weer contact in 2011. Er waren wel ontmoetingen vanwege de semi interlands tegen de Tsjechen en Slowaken waar DVO'ers bij betrokken waren. Het doel om te helpen korfbal te ontwikkelen in Tsjechië was achterhaald, wat overbleef waren de goede banden en de vriendschap.

In 2011 vroegen de Tsjechen of wij hun konden ontvangen en dat ze de voorbereidingen voor de komende competitie bij ons konden doen. Alles was goed geregeld met behulp van gastgezinnen. Er was voldoende eten en drinken en er was een goed programma.

In 2012 gingen 43 DVO'ers naar České Budějovice op bezoek. Nu was het programma meer gericht op uitwisseling. Er was meer ontspanning. Als we luisteren naar de deelnemers van die trip is het een geweldige reis geweest.

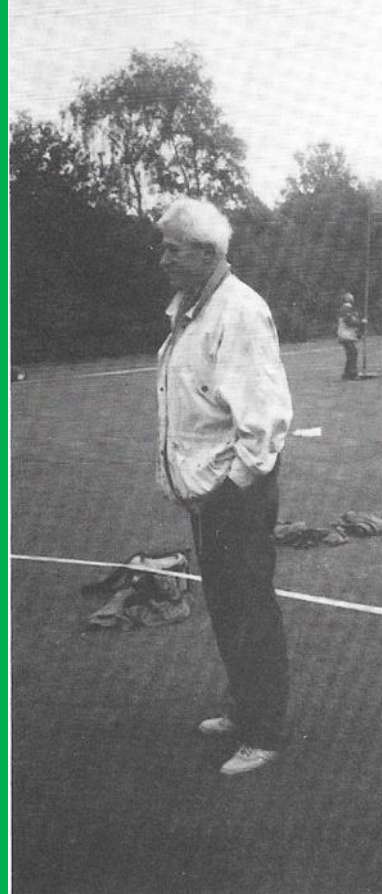




Loopbaan Jaap van den Bos



Jaap als voorzitter



Jaap als supporter

Loopbaan Jaap van den Bos in korfbal en binnen c.k.v. DVO en zijn herinneringen aan de bouw van de hal .

In mijn jeugd leeftijd 11 of 12 jaar kennis gemaakt met korfbal via schoolkorfbal georganiseerd door de in 1946 opgerichte korfbal vereniging in Bennekom. Dit eerste contact heeft niet geleid tot lidmaatschap . Later gingen wat kinderen uit de buurt korfballen en vooral in de avond trainen wat een leuk vermaak was en aantrekkingskracht had als spelletje, Inmiddels was er een regelmatige competitie ontstaan en kon de jeugd daar aan mee doen Ik was ongeveer 14 jaar en kwam in een junioren groep die ik allemaal kende/ Met 18 jaar einde Dvo doordat ik maar zee ging om te werken Corrie was met 12 jaar al lid Via Triumph en SSS naar DVO Zij heeft gespeeld tot ons vertrek naar Emmen 1965 Corrie wordt in 1962 bestuurslid tot vertrek naar Emmen in 1965

Na de periode Emmen waar korfballen niet in ons programma pasten Sjouke voetbalde en Wilco was nog te klein ,gingen we via De Steeg weer wonen in Bennekom 1973

We verhuisde in Dec. Onmiddellijk werden we weer actief lid en in 1974 gekozen als lid van het bestuur en voorzitter van de twaalfstalcommissie later omgevormd tot Technische Commissie. Bovendien werden we ook recreatie lid. In deze periode is er veel veranderd en gemoderniseerd wat betreft werkwijze en samenstelling van twaalfstal commissie naar volwaardige Technische Commissie. DVO was nog de stabiele club zoals bij de oprichting Er kwamen wat jongere in de groep waardoor de zaken veranderde

In juni 1974 over geplaatst naar Enka Ede dichter bij mijn werk met wat meer tijd voor DVO

Een leuke tijd met goede herinneringen.

In 1979 (vertrek P/Albers weth.) gekozen als voorzitter van de vereniging Na 5 jaar technische commissie is heel wat verandert in de plaats die DVO inneemt in korfbal land en zijn er voldoende voorbeelden

Zonder een oordeel uit te spreken waren Jan van Dusschoten en Elie Vermeer de mensen waarop de vereniging dreef Ook zij waren het die DVO in de moeilijke jaren op gang hielden zeker voor de verhuizing naar sportpark De Eikelhof De verhuizing naar sportpark De Eikelhof 1971 bracht nieuw elan binnen de vereniging die toen uit ong. 60 leden bestond die samen de verantwoording namen om te investeren in de bouw van een clubhuis onder leiding van voorzitter Peter Aalbers.

De groei gaat dan echt beginnen in het begin nog langzaam in '74 naar 126 in 5 jaar komen er ruim 200 leden bij maar DVO timmert meer aan de weg de organisatie is klaar om de groei op te vangen (zie org.schema) Hectische periode Zoeken naar leiding met name leiders en trainers Het verloopt goed met medewerking van velen.

Teamfoto's vanaf 1946 tot 2018

1946 -1947

Rein van Velzen, Gert Haalboom, Jan van Dusschoten, Mevr Van Dorland, Lena Haalboom



1948 Gert v Dorland, Arie Weideman, Arie Haalboom, Jan Weideman, Henk Stunnenberg, Gert Rond, ?, Flip Haalboom, ?, Mevr van Dorland, Gerda v d Top, Willy Oelderik, Willie v Dusschoten, ?, Lea Haalboom,



1951 Arie Haalboom, Wout v d Berg, Arie Weideman, Jan v Dusschoten, Flip Haalboom, Gert v Dorland, Maatje Buurman-Jansen , Lena Haalboom Gea Westerik, Willy Oelderik, Willie v Dusschoten, Gerda v d Top



1952
Jan Weideman, Jan v Dusschoten, Wim v Heusden, Wim Ruijs, Aris v Dusschoten, Arie Weideman, Gert v d Brink, Lenie Haalboom, Corrie Vermeer, Nel v d Heuvel, Artie Weideman-V Buren, Gerda v d Top, Jannie Heiwegen



1950 Aad Huter, Niek Wien ,Jo Weideman, Peet Aalbers, Gert Bakker, Niek Teunissen, Corrie de Bond, Hennie v Holland, Dikkie Tollenaar, Mien Veldhuisen, Willie Groeneveld, Artie v Buren.





1957

Peter Derksen ,Arie Weideman,?, Jan v Dusschoten Niek Teunissen
Willie Groeneveld, Corrie Vermeer, Greet Groeneveld, Jannie Rigter, Hennie v
Amerongen, Eef Rigter, Wim v Heusden



1967

Evert Rigter, Jan Egging, Bertus Danen, Arie Heesen Jan Doornbos, Bart v d Hul, Bep de Jager, Bep Nijland, Wilma Ruisch, King Koch, Bets Groeneveld, Dinie Veenendaal.



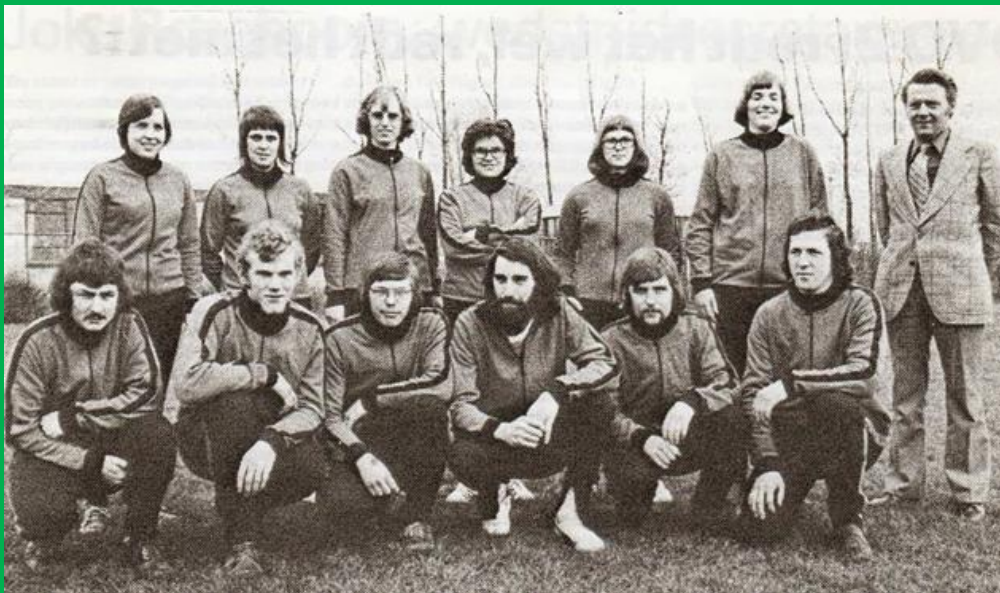
1971

Tino Haze, Hans ten Duijn, Reijer Steenberg, Harrie Weideman, trainer Elie Vermeer, Jan v Ingen, Maas Borgers, Jan Mekking, Ida de Zwart, Astrid Wernekers, Heleen Beekhuizen, Jolanda Tromp, Jetty vd Pol, Jeanet Barneveld, Yvonne v Deutekom.



1973

Annemarie Bos, Astrid Wernekes, Bets Groeeveld, Jolanda Tromp, Trainer Elie Vermeer, Jellie vd Werf, Dinie Veenendaal, Jaap v Dusschoten, Jan v Ingen, Chris Jansen, Maas Borgers, Kees Rosenboom, Arie v Heusden, Aart v Beek



1975

Annemarie Bos Jellie v d Werf .Bets Groeneveld, Dinie Veenendaal, Dora Dusschoten, Jeanet Barneveld, Elie Vermeer. Aart v Beek, Jan v Ingen, Jaap v Dusschoten, Henk Arends, Maas Borgers, Arie v Heusden



1978 J1

Ton Dijkman, Ted De Weijer, Bert v d Born, Ton Weideman, Cees Vermeer, Nico Teunissen, Leo Beekhuisen, Wilma Tijssen, Agien v Velzen, Jaqueline Dirksen, Dita Beekhuizen, Jaqueline vd Toren, Germa de Nooij



1979

Wim Kaal, Bets Groeneveld, Kees Rozeboom, Jan Sjouke vd Bos, Aris van Dusschoten, Hans Aalbers, Coach Bertus Gerrevink, Arie v Heusden, Jaap v Dusschoten, Aart v Beek, Gerda, Astrid Wernekes, Jeanet Barneveld, Jellie vd Werf, Els Aalbers, Cobi Aalbers, Helma Jansen



1980

Jeanet Barneveld, Gerda Wildekamp, Bets Groeneveld, Cobie Aalbers, Jaqueline Groeneveld, Bertus Gerrevink, Kees Roseboom, Chris Jansen, Kees Vermeer, Hans Aalbers, Jan Sjouke vd Bos



1982 J1

Rik Danen , Jurgen Vroegh, Bertus Danen- Trainer, Jeanet Hoek, Ineke v Amerongen, Karin Storm, Jan Danen, Hans Teunissen, Tjeerd de Vries, Wouter v Houten, Wouter Haalboom, Janneke Tamming, Margriet Dirksen, Mariette Jansen



1982- 1983

Bertus (trainer), Els Aalbers, Heleen Louwersen, Margriet Dirksen, Cobie Albers, Astrid Wernekes, Gerda Wildekamp, Sponsor Piet v Wonderen, Kees Vermeer, Kees Rozeboom, Tonie Weideman, Jan Sjouke vd Bos, Jan Pijl, Hans Alberts



1985

Bram v Geffen (trainer)

Els Aalbers, Karin Aalbers, Heleen Louwersen, Gerald Danen, Wilco vd Bos, Tjeerd de Vries, Jaco Vermeer, Jurgen Vroegh, Ton Weideman, Christiaan de Nooy, Marjan Floor, Jan Pijl, Jeanet Vroegh, Johan Rigter, Ineke v Amerongen, Mariëtte Jansen, Alice Klein Hulze, Kees Vermeer



1987- 1988

Hans Albers, Rik Danen, Freek Keizer, Ron Brautigum, Johan Rigter, Ton Weideman, Wilco vd Bos, Piet Bajeman, Jan Sjouke vd Bos, Gea Roseboom, Heleen Louwersen, Mirjam Hogenberg, Els Albers, Ariena v Heesen, Jeanet Vroegh



1991-1992

Andre Brassier - teammanager, Piet Bajema - verzorger, Ariena v Heesen, Marjan Hak, Coriane Albers, Jan Sjouke vd Bos, Heleen Danen, Johan Rigter, Gerald Danen, Erik Eijgeraam, Tjeerd de Vries



1993

Erik Wolsink, Aad Wolsink, Edwin Bouma, Tjeerd de Vries, Johan Rigter, Heleen Lowerse, Petra Dirksen, Ariena v Heesen, Marjan Hak



1994

Erik Eijgeraam, Leonard Oste, Petra Dirksen, Servaas Karel, Corina Engelen, Johan Rigter, Jeroen Filius, Coriane Albers, Karin de Witte, Arina v Heesen Marian Hak, Heleen Louwersen, Ariena vd Giesen

1994 kampioen



C



1998

Tjeerd de Vries, Servaas Karels, Evert Houtriet, Johan Rigter, Toos Bouwma, Petra Dirksen, Rianne vd Goor, Jaco Vermeer, Marjan Floor, Liesbeth Baggerman, Astrid v Aggelen, Henriette Brandsma



2000

Liesbeth Baggerman, Petra Dirksen, Jaco Vermeer, Henriette Brandsma, Tineke Post, Tony Bongers, ?, ?, Moniek Gerritsen, Gerben Grootheest, Servaas Karels, Tjeerd de Vries, Maarten Blok, Evert Houtriet, Richard v Vloten, Johan Rigter





2003 – 2004

Beek, Gerben v Grootheest ,Willem Jellema, Arjan van Egdom, Ronald Brandsma, Marieke Sinke, Marleen Brouwer, Servaas Karels, Eric vd Garde, Jos Roseboom, Kees Rodenburg - trainer, Richard v Vloten, Pauline Constant, Jose Verberk, Liesbeth Baggerman ,Johan Rigter, Margo Kindt (verzorging), Marloes Eijgeraam, Paul Constant, Dirk Brouwer - Sponsor, Henriette Brandsma, Bennie Muller, Christa Rigter, Carolien v Capellen, Jaap Muller



2006 2007

Mathijs v d Berg, Momo Stavenuiter , Ruben Wieser, Arjan v Egdom, Jan Anne v Ginkel, Henriette Rozeboom, Ester Joly, Rogier Koch, Iwan Hazedonck, Joyi Borgers, Sanne Gouweloos, Marleen Brouwer, Marloes Eijgeraam, Fanny Beukhof, Renske Lit, Botje Jansen, Marie v Roekel, Marieke Sinke, Jose Berk, Jan Neelen, Daniel Beekmans, Henriette Rozeboom, Willem Jellemam, Ronald Brandsma, Roy Ruttefrans



2008

Onbekend, Kelly v Aalten, Tom de Leeuw, Ruben Wieser, ?, Arjan v Egdom, Edwin Bouwman, Martina Bouwman, ?, Henriette Rozeboom, Marloes Eijgeraam, Renske Lit, Marie v Roekel, Fanny Beukhof, Marieke Sinke, Wilma Rozeboom, Rik v Roekel, Piet Burgstein, Bart Scheffer, Simon v Grootheest, Hans Teunissen, Daniel Beekman, Henco vd Kamp, Jan Anne v Ginkel, Roy Ruttefrans, Cor Vermeer



2008-2009

Ton de Leeuw, Ben Verhoef, ?, Arjan v Egdom, Martina Bouwman, Momo Stavenuiter, Simon v Grootheest, Ruben Wieser, Marten Kreeft, Amy Mooi, Kelly v Aalten, Renske Lit, Anneloes Eijgenraam, Rianne v Vugt, Marieke Sinke, Maarten Rozeboom, Roy Ruttefrans, Daniëk Vermeer, Lisette van Dinteren, Rik v Roekel, Renee Bakker, Daniel Beekmans, Piet Burgstein, Ramon Pap, Wilma Wicharts, Jeanette Wicharts



2009-2010

Amy Mooy, Marloes Eijgenraam, Rianne v Vugt, Martine Bouwman, Marike Sinke, Kelly v Aalten, Debby v Vugt, Wilma Wicharts, Jeanet Wicharts, Danique Vermeer, Simon v Grootheest, Momo Stavenuiter, Stefan Fichter, (verzorger), Renee Bakker, Jaco Vermeer, Christiaan Schaap, Rik v Roekel, Ben Verhoef, Ruben Wieser, Everd v Benthem, Arjan v Egdom, Roy Ruttefrans, Marten Kreeft, Tom de Leeuw, Maarten Rozeboom, Thys de Nooy, Piet Burgstein



2010-2011

Rianne vd Goor, Tjeerd de Vries, Piet Burgstein, Rianne v Vugt, Kelly v Aalten, Iris Schuurman, Debbie v Vugt, Koen Lijnkamp, Dick vd Toolen, Jeanet Teunissen, Evert Houtriet, Jaco Vermeer, Stevan Fichter, Steven Landman, Wilma Wicharts, Esther Joly, Marieke Sinke, Hesther Heitink, Jessica Lokhorst, Henriette Brandsma, Senna vd Bos, Rik v Roekel, Simon Grootheest, Marten Kreeft, Arjan v Egdom, Jos Roseboom, Gerben v Grootheest, Momo Stavenuiten, Ben Verhoef, Maarten Rozeboom, Hano v Steenbergen



2014-2015

Heleen Maasland, Dick vd Toolen, Janine v Schie, Elke v Roekel, Fenna Zwang, Fleur Hoek, Carola v Steenbergen, Rick v Roekel, Gerald Haukes, Michiel Gerritsen, Jeroen Jansen, Debbie v Vugt, Hester Heitink, Romy Teunissen, Sandra Bukman, Mirjam Postma, Marvin Toonen, Evert Houtriet, Herman Egberts, Marijn vd Goorbergh, Pim Steenbergen, Koen Kieft, Chris v Haren, Jos Roseboom, Momo Stavenuiter, Ben Verhoef, Steven Landman



2015-2016

Hellen Maasland - verzorging, Ires Vos, Jamilla Vervoort, Saskia vd Zee, Janine v Schie, Fleur Hoek, Lisanne Veldhuizen, Gerald Haukes, Michiel Gerritsen, Thijs de Nooy, Mirjam Zwart, Elke v Roekel, Romy Teunissen, Lois Bakker, Rik v Roekel, Andre Grootheest, Tim Danen, Brent Struijf, Chris v Haren, Dennis Brunt, Marijn vd Goorbergh, Marvin Toonen, Pim v Steenbergen, Jeroen Jansen



2016-2017

Jeanet Teunissen, Jamilla Vervoort, Janine v Schie, Hester Heiting, Senna vd Bos, Romy Teunissen, Fleur Hoek, Isa Klein Tuente, Gerald Haukes, Michiel Gerritsen, Lara Heiboer, Renee v Ginkel, Milko v Golberdinge, Lois Bakker, Saskia vd Zee, Rik v Roekel, Van Steenbergen, Jeroen v Brakel, Menno vd Neut, Bob Geritsen, Jose Alvares Andres, Brent Struijf, Marijn vd Goorbergh, Dennis Brunt, Koen v Roekel, Chris v Haren, Jeroen Jansen



2017-2018

Helleen Maasland, Fleur Hoek, Hester Heijntink, Romy Teunissen, Lara Heiboer, Saskia vd Zee, Ben Crum, Huibert Uittebogaard, Jamilla Vervoort, Renee v Ginkel, Marvin Toonen, Lois Bakker, Janine v Schie, Rik v Roekel, Jeroen v Brakel, Daan vd Goorbergh, Jose Alvarez Andres, Chris v Haren, Marijn vd Goorbergh, Brent Struyf, Koen v Roekel, Jeroen Jansen, Menno vd Neut, Dennis Brunt